

Nr 198.

Kungl. Maj:ts proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående vissa beslut, som fattats å den internationella arbetsorganisationens konferens i Genève år 1921; given Stockholms slott den 16 mars 1923.

Under åberopande av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, vill Kungl. Maj:t härmed anhålla om riksdagens yttrande rörande de i nämnda protokoll omförmälda, å den internationella arbetsorganisationens konferens i Genève år 1921 fattade besluten.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Herm. Lindqvist.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 16 mars 1923.

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, SCHLYTER, ÖRNE.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anför chefen för socialdepartementet, statsrådet Lindqvist, följande:

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 1 saml. 160 häft. (Nr 198.) 1

Fredsfördraget i Versailles av den 28 juni 1919 mellan de allierade och associerade makterna, å ena, samt tyska riket, å andra sidan, innehåller i del I, omfattande förbundsakten för Nationernas förbund, ett socialpolitiskt reformprogram samt tillika bestämmelser om den institution, internationella arbetsorganisationen, som har till uppgift att förverkliga detta program.

Av berörda bestämmelser framgår bland annat, att organisationens beslutande församling, den internationella arbetskonferensen, har att beträffande förslag, som äro uppförda på dess dagordning, välja mellan två former för godtagande. Antingen skall beslutet utmyнна i en rekommendation, avsedd att underställas vederbörande stater för vidtagande av lagstiftnings- eller andra åtgärder, eller ock skall det resultera i ett förslag till internationell konvention, avsedd att ratificeras av organisationens medlemmar.

I fråga om verkställighet av konferensens beslut stadgas, att varje medlem av organisationen skall vara förbunden att inom ett år från avslutande av ett konferenssammanträde underställa därå antagna rekommendationer och konventionsförslag den eller de myndigheter, till vilkas kompetensområden respektive frågor höra, för deras omgestaltande till lag eller vidtagande av andra åtgärder. Om det till följd av exceptionella omständigheter är omöjligt att fullgöra nyss berörda förpliktelse inom ett år, skall den fullgöras snarast möjligt och under intet förhållande senare än 18 månader från sammanträdet avslutande. Därest en rekommendation ej leder till någon lagstiftningsåtgärd eller annat åtgörande för dess genomförande eller om ett konventionsförslag icke vinner vederbörande myndighets eller myndigheters bifall, så skall respektive medlem av organisationen icke vara underkastad någon vidare förpliktelse med hänsyn därtill.

Närmare upplysningar om arbetsorganisationen och dess verksamhet hava lämnats i proposition nr 361 till 1921 års riksdag.

Över besluten vid den internationella arbetskonferensens båda första sammanträden, vilka höllos i Washington den 29 okt.—29 nov. 1919 och i Genua den 15 juni—10 juli 1920, inhämtades 1921 års riksdags yttrande (nyss berörda prop. nr 361, riksdagens skrivelse nr 343). Den tredje konferensen, om vars beslut nu är fråga, hölls i Genève under tiden den 25 oktober—19 november 1921.

Med skrivelse av den 13 februari 1922 har utrikesdepartementet till mig överlämnat en av generalsekreteraren i Nationernas förbund i

enlighet med föreskrift i Versaillestraktaten insänd bestyrkt kopia av de vid sistnämnda konferens antagna förslag till konventioner samt rekommendationer.

Häröver har Sveriges delegation för det internationella socialpolitiska samarbetet på anmodan avgivit yttrande den 19 maj 1922 och därvid överlämnat översättningar av besluten vid konferensen jämte utlåtande, huru svenska staten enligt delegationens mening borde förhålla sig med hänsyn till de olika besluten.

Delegationens yttrande, till vilket jag i det följande tillåter mig hänvisa, ävensom originaltexterna till konferensens beslut torde få såsom bilagor fogas vid statsrådsprotokollet.

Vid konferensen i Genève beslutades 7 förslag till konventioner och 8 rekommendationer.

1:o) *Rekommendation angående åtgärder till förebyggande av arbetslöshet inom jordbruket* (bil. s. 15).

Såsom delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet framhållit (bil. s. 37), har i vårt land hittills i stort sett icke förekommit nämnvärd arbetslöshet inom jordbruket. Den under de senaste åren rådande allmänna arbetslösheten har visserligen i någon mån drabbat även jordbrukets arbetare, men dessa hava även i skälig omfattning blivit delaktiga av de åtgärder, som från det allmännas sida vidtagits för arbetslöshetens bekämpande.

Vad speciellt beträffar frågan om en ökad kolonisationsverksamhet vill jag erinra, att denna fråga under den senaste tiden varit föremål för särskild uppmärksamhet. För de åtgärder, som av statsmakterna redan vidtagits i syfte att utveckla den inre kolonisationen, har redogörelse lämnats i en på jordbruksdepartementets föredragning den 10 innevarande mars beslutad proposition nr 144, angående statens verksamhet för egnahemsbildning, till vilken jag här tillåter mig hänvisa. I denna proposition hava även framställts förslag om vissa åtgärder för ytterligare utveckling av statens verksamhet till främjande av egnahemsbildningen. Sålunda har yrkats, bland annat, att betydande belopp måtte ställas till förfogande för utlämnande av lån i syfte att för mindre bemedlade möjliggöra förvärvande av egna jordbruk samt att vissa bidrag måtte kunna tilldelas dylika låntagare för odlings- och byggnadsarbetens utförande.

Även i övrigt har flertalet av de i rekommendationen förordade åtgärderna i vårt land varit föremål för uppmärksamhet och i avsevärd omfattning genomförts.

På grund härav anser jag i likhet med delegationen ifrågavarande rekommendation icke nu påkalla någon särskild åtgärd från Sveriges sida.

2:o) *Rekommendation angående skydd för kvinnliga jordbruksarbetare före och efter barnsbörd* (bil. s. 16).

Såsom framgår av delegationens för det internationella socialpolitiska samarbetet yttrande i denna punkt (bil. s. 37), äga den svenska arbetarskyddslagens bestämmelser om moderskapsskydd icke tillämpning på jordbruksarbetare. Ej heller torde de kvinnliga jordbruksarbetarna, som i regel icke tillhöra sjukkassor, i nämnvärd mån komma i åtnjutande av det understöd, som från statens sida beviljas sjukkassor, vilka meddela moderskapsunderstöd.

Det i rekommendationen åberopade, vid konferensen i Washington antagna konventionsförslaget rörande moderskapsskydd inom industrien och handeln har ännu icke ratificerats av Sverige. På sätt antytts i propositionen nr 361 till 1921 års riksdag hade delegationen igångsatt utredning rörande denna fråga. Sedan yttranden i ämnet inkommit från medicinalstyrelsen, socialstyrelsen, Fredrika-Bremerförbundet, svenska socialdemokratiska kvinnoförbundet samt kvinnliga kontorist- och expeditföreningen, har delegationen den 11 augusti 1922 avgivit slutligt utlåtande rörande bl. a. sistnämnda konventionsförslag. I nu berörda yttranden framhölls allmänt, att åtskilliga av konventionsförslagets bestämmelser vore mindre ändamålsenliga än hos oss redan gällande föreskrifter. Även de hörda kvinnoorganisationerna ställde sig i övertvägande mån avvisande till konventionsförslagets bestämmelser. Delegationen fann sig ej heller kunna förorda ratificering av nämnda förslag, ehuru delegationen förklarade sig anse det i hög grad önskvärt, att förslaget i lämpliga delar och särskilt i fråga om tillförsäkrandet av erforderligt moderskapsunderstöd kunde vinna beaktande i vårt land.

Emellertid har Kungl. Maj:t genom beslut den 30 november 1922 uppdragit åt socialstyrelsen att verkställa revision av lagen om arbetarskydd. Vid utförande av detta uppdrag kommer givetvis frågan om moderskapsskydd inom industri och handel att upptagas till prövning. Under alla förhållanden torde resultatet av berörda prövning böra avvaktas, innan vidare åtgärd i ärendet vidtages.

Jag anser alltså, att ifrågavarande rekommendation för närvarande icke bör föranleda någon åtgärd.

3:o) *Rekommendation angående kvinnors nattarbete inom jordbruket* (bil. s. 17).

Egentligt nattarbete inom jordbruket i vårt land torde endast undantagsvis förekomma. En reglering av sådant arbete inom jordbruket — t. ex. vid kreatursskötsel eller mejerihantering — vilket måste taga sin början å tid, som är att hänföra till nattid, torde näppeligen vara motiverad och skulle i varje fall knappast kunna göras effektiv. Jag anser därför i likhet med delegationen förevarande rekommendation icke böra föranleda särskild åtgärd från statsmakternas sida.

4:o) *Förslag till konvention angående minimiålder för barns användande till arbete inom jordbruket* (bil. s. 17).

Under åberopande av vad delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet i sitt yttrande anfört i detta ämne (bil. s. 38), vill jag förorda, att detta konventionsförslag biträdes av Sverige.

Konventionen är enligt § 9 för stat, som ratificerat, bindande under 11 år från ikraftträdandet och skall bringas i verkställighet senast den 1 januari 1924.

5:o) *Rekommendation angående barns och unga personers nattarbete inom jordbruket* (bil. s. 19).

Med hänvisning till vad ovan under 3:o) anförts beträffande kvinnors nattarbete inom jordbruket och då sådant arbete i fråga om barn och unga personer under 18 år i vårt land torde vara ännu mera sällsynt än i fråga om kvinnorna, anser jag i likhet med delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet förevarande rekommendation icke påkalla särskild åtgärd.

6:o) *Rekommendation angående den tekniska jordbruksundervisningens utveckling* (bil. s. 20).

Såsom delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet framhållit (bil. s. 39), torde kraven på en tillfredsställande teknisk jordbruksutbildning i vårt land få anses väl tillgodosedda såväl genom förekomsten av under offentlig kontroll stående anstalter för teoretisk och praktisk lantbruksundervisning av olika slag som ock genom de betydande understöd, som av statsmakterna beviljats i syfte att sätta omedlade och mindre bemedlade personer i tillfälle att komma i åtnjutande av sådan undervisning.

På grund härav och då det torde vara att vänta, att statsmakterna allt fortfarande komma att ägna sin omvårdnad åt förevarande del av undervisningsväsendet, torde några särskilda åtgärder med anledning av ifrågakommande rekommendation icke behöva vidtagas.

7:o) *Rekommendation angående jordbruksarbetarnas bostads- och sovplatsförhållanden* (bil. s. 20).

Den enda för vårt land gällande lagbestämmelse, som direkt avser de i förevarande rekommendation avhandlade frågorna, är den föreskrift i legostadgans 6 §, som ålägger husbonde att förse tjänstehjon med lämpligt husrum. Även om, såsom delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet framhållit (bil. s. 39), de i 1919 års hälsovårdsstadga givna allmänna bestämmelserna om bostäder kunna antagas få en gynnsam inverkan på här ifrågavarande förhållanden, liksom också senast tillämpade lokala kollektivavtal för jordbruket i allmänhet torde hava innehållit vissa föreskrifter med avseende på arbetarnas bostäder, torde likväl jordbruksarbetarnas bostadsförhållanden i vissa avseenden ännu icke kunna anses fullt motsvara de krav, som i rekommendationen blivit uppställda. Ej heller lära de rent objektivt sett kunna sägas vara i alla hänseenden tillfredsställande. Frågan om en förbättring härutinnan torde därför vara värd uppmärksamhet från det allmännas sida.

I det läge, vari jordbruket för närvarande befinner sig, synas emellertid möjligheterna för ett omedelbart genomförande av mera ingripande eller omfattande åtgärder i sådant syfte icke vara synnerligen stora. Ej heller torde direkta lagstiftningsåtgärder kunna vidtagas, innan frågan om de lämpligaste utvägarna för åstadkommande av fullt tillfredsställande förhållanden på området gjorts till föremål för närmare undersökning. Möjligen skulle en sådan undersökning lämpligen kunna företagas i samband med den av 1920 års riksdag begärda utredningen om avskaffande av legostadgan och dess ersättande med en efter nutida förhållanden avpassad lagstiftning.

På grund av vad jag här anfört finner jag förevarande rekommendation för närvarande icke kunna föranleda annat yttrande än att de däri berörda frågorna i lämpligt sammanhang böra upptagas till utredning.

8:o) *Förslag till konvention angående jordbruksarbetarnas föreningsrätt* (bil. s. 22).

Såsom delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet framhållit (bil. s. 39), äro de svenska jordbruksarbetarna icke underkastade någon lagstadgad inskränkning i den alla landets medborgare tillkommande rätten att fritt sammansluta sig för främjande av vilka som helst lovliga syften.

Då alltså den föreningsrätt, som konventionsförslaget avser att bestrygga, redan finnes här i landet, synes hinder icke möta för biträdande av konventionsförslaget. Konventionen är enligt § 7 för stat, som ratificerat,

bindande under 11 år från ikraftträdandet och skall bringas i verkställighet senast den 1 januari 1924.

9:o) *Förslag till konvention angående ersättning för olycksfall i arbetet inom jordbruket* (bil. s. 23).

Då den svenska lagen om försäkring för olycksfall i arbete den 17 juni 1916 icke gör åtskillnad mellan jordbruksarbetare och andra arbetare, vill jag förorda, att även förevarande konventionsförslag biträdes av Sverige. Jämväl denna konvention är enligt § 7 för ratificerande stat bindande under 11 år från ikraftträdandet och skall bringas i tillämpning senast den 1 januari 1924.

10:o) *Rekommendation angående socialförsäkring inom jordbruket* (bil. s. 25).

Förevarande rekommendation äsyftar att till jordbrukets lönearbetare utsträcka tillämpningen av de lagar och reglementen, som konstituerar ett system av försäkring emot invaliditet, ålderdom, sjukdom och andra dylika risker, på villkor, likvärdiga dem, som gälla för arbetare inom industri och handel.

Då emellertid de grenar av dylik socialförsäkring, som äro i funktion i vårt land, äro i samma utsträckning tillämpliga på jordbruksarbetare som på andra arbetargrupper, torde rekommendationen icke påkalla särskild åtgärd från svensk sida.

11:o) *Förslag till konvention angående användandet av blyvitt vid målning* (bil. s. 25).

Förevarande konventionsförslag avser huvudsakligen att med vissa angivna undantag förbjuda användning av blyvitt, blyulfat och produkter, innehållande dessa färgämnen, vid invändig målning av byggnader, att förbjuda användandet av ynglingar under aderton år eller kvinnor vid yrkesmässigt målningsarbete, som medför begagnande av sådant färgämne, samt att föreskriva vissa försiktighetsåtgärder vid tillåten användning av ifrågavarande färgämnen.

I det yttrande, som från svensk sida avgavs beträffande internationella arbetsbyråns frågecirklar i ämnet, förklarade sig regeringen med hänsyn till det internationella samarbetet benägen att ställa sig tillmötesgående gent emot den framlagda tanken på en konvention om förbud mot användande av blyvitt vid målning, under det förbehåll likväl, att regeringarna i de särskilda staterna skulle äga att för speciella ändamål, där användning av blyvitt kunde anses särskilt påkallad, medgiva undan-

tag från förbudet. Sådan undantagsmöjlighet är icke beredd i det föreliggande förslaget. Då emellertid förbudet begränsats att avse invändig målning av byggnader, torde, såsom delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet framhållit, denna omständighet icke vara av större betydelse. Kravet på rätt att få använda ifrågavarande färgämnen lär nämligen endast avse målning utomhus, och i giftstadgan finnes redan nu intagen föreskrift om att blyfärg vid försäljning skall vara försedd med varning mot dess användande inomhus. Såsom förut nämnts innehåller konventionen även vissa undantag från förbudet.

På grund av vad här anförts och under hänvisning i övrigt till delegationens yttrande i ämnet (bil. s. 40) får jag förorda, att konventionsförslaget från svensk sida biträdes. Konventionen är enligt § 13 för ratificerande stat bindande under 11 år från ikraftträdandet och skall bringas i verkställighet senast den 1 januari 1924.

12:o) *Förslag till konvention angående tillämpningen av veckovila i industriella företag* (bil. s. 28).

Beträffande den utredning, som av delegationen för det internationella socialpolitiska samarbetet och av arbetstidskommittén förebragts i detta ämne, tillåter jag mig hänvisa till delegationens yttrande över förevarande konventionsförslag (bil. s. 41). Såsom en sammanfattning av vad däri anförts rörande svenska förhållanden i här ifrågavarande avseende torde kunna sägas, att söndagsvilan hos oss, i den mån ej särskilda omständigheter påkalla avvikelser, redan är i vidsträckt mån tryggad.

Vid överbägande av Sveriges ställning till det föreliggande konventionsförslaget må visserligen erinras, att detsamma, såsom i delegationens yttrande framhållits, i jämförelse med de av arbetsbyrån tidigare ifrågasatta bestämmelserna i ämnet innebär avsevärda lindringar, särskilt med hänsyn därtill, att de förut föreslagna undantagsbestämmelserna blivit ersatta med generellt bemyndigande för de särskilda staterna att medgiva undantag. Trots dessa lättnader synes det mig likväl med hänsyn till industriens nuvarande läge i viss mån vara förenat med betänkligheter att i förevarande avseende nu genomföra en lagstiftning, vilken, på sätt ovan antytts, för Sveriges vidkommande icke synes vara av något större praktiskt behov påkallad utan huvudsakligen skulle betingas av internationella hänsyn. I likhet med delegationen anser jag mig därför icke för närvarande kunna tillstyrka ratificering av konventionen. Jag vill emellertid i detta sammanhang framhålla, att det synes mig lämpligt att, såsom delegationen ifrågasatt, vid en förestående revision av arbetarskyddslagen taga i överbägande, huruvida i samband därmed

önskemålet om veckovila för industriens arbetare skulle kunna ytterligare tillgodoses.

13:o) *Rekommendation angående tillämpningen av veckovila i handelsföretag* (bil. s. 31).

Med hänsyn till bestämmelserna i lagen den 30 maj 1919 om begränsning av tiden för idkande av handel och viss annan rörelse, vilka bestämmelser väl tillgodose ändamålet med förevarande rekommendation, finner jag densamma icke påkalla särskild åtgärd.

14:o) *Förslag till konvention angående minimiålder för eldare och kollämpare ombord å fartyg* (bil. s. 32).

I 70 § av den svenska sjölagen stadgades en allmän minimiålder av 14 år för skeppstjänst och av 16 år för eldartjänst. Samma bestämmelser hava meddelats i den nya sjömanslagen av den 15 juni 1922 (nr 270).

I det svar, som av min företrädare i ämbetet avläts på internationella arbetsbyråns förfrågan rörande godtagandet av en minimiålder av 18 år för eldare och kollämpare ombord å fartyg, anfördes, att de arbeten, varom här vore fråga, med hänsyn till såväl graden av ansträngning som arbetenas beskaffenhet i allmänhet, från hygienisk synpunkt i regel vore mindre lämpliga för minderåriga. Då vidare den ifrågasatta minimiåldern icke skulle medföra någon mera ingripande förändring i de faktiska förhållandena, syntes den framställda frågan kunna besvaras jakande. I fråga om tjänstgöring på fartyg i mera begränsad fart syntes emellertid möjlighet till undantag böra lämnas öppna.

Från kommerskollegii sida har beträffande det föreliggande konventionsförslaget anförts, att det icke vore tillrådligt att på internationell väg söka framtvinga en åldersbegränsning för eldarna, så länge det icke ansetts erforderligt för Sveriges vidkommande att på lagstiftningsväg härutinnan gå längre än i den nya sjömanslagen stadgades. Därjämte har anmärkts, att uttrycket »sjöfart till havs» icke innebure någon bestämd avgränsning för de grenar av sjöfarten, för vilka åldersbegränsningen skulle bliva gällande.

Emellertid skulle, såsom ovan berörts, ett godtagande av den föreslagna minimiåldern av 18 år icke innebära någon mera väsentlig förändring av faktiskt rådande förhållanden. I detta avseende må nämnas, att socialstyrelsens statistiska utredning rörande sjömansyrket i Sverige, som dock i huvudsak hänför sig till förhållandena år 1911, utvisat, att av de utav undersökningen berörda 2,289 eldarna endast 157 eller 6.8

procent samt av de 325 kollämparna 71 eller 21.8 procent voro under 18 år. Med hänsyn härtill och till att konventionsförslaget endast avser sjöfart till havs, varunder icke torde behöva inbegripas vare sig inomskärs- eller kustfart, lärer enligt min uppfattning ett biträdande av förslaget för vårt lands vidkommande icke komma att medföra nämnvärda olägenheter. På grund av vad sålunda anförts och i betraktande jämväl därav, att konventionen innehåller vissa undantagsbestämmelser, anser jag mig i likhet med delegationens majoritet böra förorda ratificering. Konventionen är enligt § 12 för stat, som ratificerat, bindande under 11 år från ikraftträdandet och skall bringas i verkställighet senast den 1 januari 1924.

15:o) *Förslag till konvention angående obligatorisk läkarundersökning av barn och unga personer, som användas till arbete ombord å fartyg* (bil. s. 34).

Förevarande konventionsförslag innehåller dels föreskrift, att till arbete å fartyg, som nyttjas i sjöfart till havs, barn eller unga personer under 18 år må användas endast efter företeende av intyg, utfärdat av en utav vederbörande myndighet godkänd läkare och utvisande lämplighet för dylikt arbete, dels ock stadgande om förnyad läkarundersökning inom en tidrymd av ett år såsom villkor för fortsatt användande till sjöss av sådana barn och unga personer. Vissa särskilt angivna undantag äro emellertid i konventionen medgivna.

Kravet på läkarundersökning såsom förutsättning för minderårigs anställning i skeppstjänst är i vårt land redan i stor utsträckning tillgodosett. Sålunda stadgas i förordningen den 30 december 1922 (nr 630) angående vissa villkor beträffande hälsotillstånd och kroppsbeskaffenhet för vinnande av anställning å fartyg i viss fart, att å fartyg, som gå i viss vidsträcktare fart (oceanfart) icke må anställas sjöman, som är behäftad med sjukdom, lyte eller skada, som gör honom oduglig att sköta den tjänst anställningen avser, eller med könssjukdom i smittsamt stadium eller med annan sjukdom, som medför fara för ombord anställda personer. Innan sjöman anställs å dylikt fartyg, skall han också för befälhavaren förete läkarbetyg, vilket skall vara utfärdat under loppet av de sista sex månaderna före anställningens början. I § 13 c) av förordningen den 13 juli 1911 angående sjömanshusen i riket samt sjöfolks på- och avmönstring, sådan denna paragraf lyder enligt kungörelsen den 22 december 1922 (nr 629), föreskrives för inskrivning vid sjömanshus bland annat legitimerad läkares intyg, ej över sex månader gammalt, att sökanden av honom undersökts. Då enligt § 33 av nyssberörda förordning inskrivning vid sjömanshus i regel är en nödvändig betingelse för mönstring, kunna

minderåriga ej få anställning å fartyg i utrikes fart och ej heller å en väsentlig del av passagerarfartyg i inrikes fart utan att hava undergått läkarbesiktning. Berörda fartyg hava beräknats taga i anspråk omkring 75 procent av hela den å svenska fartyg anställda besättningsstyrkan.

I det svar, som avgavs på internationella arbetsbyråns frågecirkulär i ämnet, framhölls bland annat önskvärdheten av att minderårigas anställande jämväl ombord å icke mönstringspliktiga fartyg i regel föreginges av läkarundersökning. Det framhölls härvid, att levnadsförhållandena, i synnerhet med avseende å bostaden, oftast syntes vara sämre å icke mönstringspliktiga fartyg än å dem, som vore underkastade sådan skyldighet, ävensom att det här vore fråga om minderåriga, vid vilkas sysselsättande man enligt allmänt godtagen uppfattning vore pliktig att i hygieniskt avseende anlägga särskilt stränga synpunkter. Regeringen vore sålunda beredd att stadga ifrågasatt läkarundersökning beträffande all sjöfart i mera egentlig mening. För sjöfart i mera inskränkt fart, fiske etc. borde emellertid lämnas möjlighet till undantag.

Beträffande frågan om periodiskt förnyad läkarundersökning framhölls, att redan gällande föreskrifter i avsevärd mån syntes leda till sådan undersökning. Med hänsyn härtill och till anordningen med årlig läkarbesiktning av minderåriga industriarbetare, ansåg sig regeringen kunna uttala sig till förmån för ett periodiskt förnyande av den ifrågavarande läkarundersökningen, intill dess den minderåriga sjömannen uppnått 18 års ålder.

Från kommerskollegii sida har beträffande det föreliggande konventionsförslaget gjorts gällande, att det icke syntes motiverat att utsträcka kravet på läkarundersökning av minderåriga utöver vad redan vore stadgat, i varje fall icke förrän det bleve klarlagt, huruvida den anställda själv skulle bekosta undersökningen eller huruvida, i motsatt fall, medel kunde av det allmänna lämnas till bestridande av de erforderliga kostnaderna.

Av den föregående redogörelsen torde framgå, att ett godtagande av de i konventionen föreslagna bestämmelserna icke lärer innebära någon mera genomgripande förändring av redan bestående förhållanden. På grund härav och då konventionen endast avser sjöfart till havs, varigenom bland annat den av kommerskollegium berörda kostnadsfrågan torde begränsas till relativt obetydliga dimensioner, anser jag mig, under åberopande av de principiella skäl, som ovan anförts till förmån för förverkligande av konventionsförslagets grundsatser, böra tillstyrka Sveriges anslutning till konventionen. Denna är enligt § 10 för ratificerande stat bindande

under 11 år från ikraftträdandet och skall bringas i tillämpning senast den 1 januari 1924.

Enligt de förut omförmälda reglerna rörande den vidare behandlingen av beslut, som fattats vid den internationella arbetsorganisationens konferenser, hava dessa beslut i vårt land ansetts böra underställas riksdagen. Jag får därför hemställa,

att Kungl. Maj:t måtte till riksdagen avlåta proposition med anhållan om riksdagens yttrande angående de vid den internationella arbetsorganisationens konferens i Genève år 1921 antagna konventionsförslagen och rekommendationerna.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Conr. Falkenberg.

Bil. A.

Stockholm den 19 maj 1922.

*Till**Herr Statsrådet och Chefen för Kungl. Socialdepartementet.*

Genom remiss den 15 sistlidne februari har Herr Statsrådet anmodat Sveriges delegation för det internationella socialpolitiska samarbetet att avgiva yttrande över de å den internationella arbetskonferensens sammanträde i Genève år 1921 antagna konventionsförslag och rekommendationer. Med anledning härav har delegationen låtit till svenska översätta samtliga nu berörda konferensbeslut, varefter delegationen i samråd med kommerskollegium, medicinalstyrelsen, lantbruksstyrelsen, skolöverstyrelsen och socialstyrelsen, i vad besluten anginge resp. ämbetsverks arbetsuppgifter, sökt tillse, huruvida besluten borde föranleda några åtgärder från svenska statens sida och i sådant fall vilka.

Med återställande av remissakten får delegationen härmed, efter några inledande upplysningar om berörda konferens, överlämna översättningar av konferensens omförmälda beslut jämte yttrande, huru svenska staten enligt delegationens mening bör förhålla sig med hänsyn till de olika besluten. I de fall, där avvikande mening uttalats av något av de ovannämnda ämbetsverken, lämnas kortfattad redogörelse därför i samband med resp. yttrande.

Delegationen tillåter sig slutligen erinra om den i § 405 femte stycket av fredsfördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen stadgade förpliktelsen för de till den internationella arbetsorganisationen anslutna stater att inom ett år eller, vid förhinder på grund av exceptionella omständigheter, inom aderton månader från avslutandet av ett sammanträde av den internationella arbetskonferensen — i förevarande fall den 20 november 1921 — underställa därå antagna rekommendationer och konventionsförslag den eller de myndigheter, till vilkas kompetensområde resp. frågor höra, för deras omgestaltande till lag eller vidtagande av andra åtgärder.

I detta ärendes slutliga handläggning ha, förutom undertecknad, deltagit herrar Huss, Johansson, von Koch, von Sydow, Thorberg och Wijkander.

På delegationens vägnar:

A. MOLIN.

A. Internationella arbetskonferensen i Genève år 1921.

Den internationella arbetsorganisationens tredje konferens avhölls i Genève under tiden 25 oktober — 19 november 1921. Vid denna konferens, som var den första, vilken förlagts till platsen för nationernas förbunds säte och jämväl i övrigt försiggick i fullt vederbörlig ordning, voro 39 stater representerade. Hela antalet i konferensen deltagande regerings-, arbetsgivar- och arbetarombud jämte experter och sekreterare uppgavs utgöra omkring 370.

Enligt Kungl. Maj:ts beslut den 26 september 1921 deltog från Sveriges sida i konferensen: såsom *ombud för regeringen* tf. chefen och ordföranden för arbetsrådet S. Ribbing och generaldirektören P. E. G. Insulander med byråchefen J. A. E. Molin och tf. byråchefen B. A. E. Nyström såsom experter; som *ombud för arbetsgivarerna* direktören J. S. Edström med ordföranden i svenska lantarbetsgivarernas centralförening, viceamiralen W. Dyrssen och verkställande direktören i nämnda förening E. A. H. Carell såsom experter; såsom *ombud för arbetarna* sekreteraren i landsorganisationen E. Johansson med redaktören A. Hansson och ledamoten av riksdagens andra kammare P. E. Sköld såsom experter samt redaktören S. Backlund såsom språkkunnigt biträde.

Konferensens dagordning upptog följande frågor:

- I. Förändring av sammansättningen av internationella arbetsbyråns styrelse.
- II. Tillämpning på jordbruksarbetet av Washingtonbesluten rörande arbetstidens reglering.
- III. Tillämpning på jordbruksarbetet av Washingtonbesluten rörande:
 - A) Åtgärder till förebyggande eller lindrande av arbetslöshet.
 - B) Skydd för kvinnor och barn.
- IV. Särskilda åtgärder till skydd för jordbruksarbetarna:
 - A) Teknisk jordbruksundervisning.
 - B) Jordbruksarbetarnas bostadsförhållanden.
 - C) Tryggande av föreningsrätten.
 - D) Säkerställande mot olycksfall, sjukdom, invaliditet och ålderdom.
- V. Desinfektion av ull, innehållande mjältbrandssporer.
- VI. Förbud mot användande av blyvitt vid målning.
- VII. Veckovilan i industriella och handelsföretag.
- VIII. A) Förbud mot användande av personer under 18 år såsom eldare eller kollämpare.
 B) Obligatorisk läkarundersökning av minderåriga, använda till arbete ombord å fartyg.

Konferensens överläggningar resulterade i sju förslag till konventioner och åtta rekommendationer. Därjämte gjorde konferensen i form av resolutioner ett antal uttalanden i olika frågor.

Närmare upplysningar om gången av konferensens arbeten lämnas i en av J. A. E. Molin och B. A. E. Nyström utarbetad redogörelse för konferensen, vilken redogörelse finnes intagen i Nr 2 av Sociala Meddelanden för år 1922.

B. Konferensens beslut.

I.

Rekommendation angående åtgärder till förebyggande av arbetslöshet inom jordbruket.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 25 oktober 1921 till sitt tredje sammanträde

samt beslutit antaga vissa förslag angående åtgärder till förebyggande av arbetslöshet inom jordbruket, vilken fråga innefattas i tredje punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

I.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens, vilken anser, att det konventionsförslag och de rekommendationer rörande arbetslösheten, som antogs i Washington, äro i princip tillämpliga på jordbruksarbetare, men erkänner arbetslöshetens inom jordbruket speciella natur, hemställer, att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte taga under övervägande åtgärder, lämpade efter landets ekonomiska och agrikulturella förhållanden, till förebyggande och lindrande av arbetslöshet bland jordbruksarbetare och med hänsyn härtill särskilt undersöka lämpligheten av:

1) att taga i användning moderna tekniska metoder för odling av jord, som för närvarande är obrukad eller blott delvis uppodlad men därigenom skulle kunna bringas att giva skälig avkastning;

2) att uppmuntra tillämpningen av förbättrade system för odling samt ett mera intensivt utnyttjande av jorden;

3) att utveckla den inre kolonisationen;

4) att genom lämpliga transportmöjligheter för arbetslösa jordbruksarbetare underlätta tillgången till arbeten av mera tillfällig natur;

5) att utveckla sådana industrier och fyllnadsarbeten, vilka kunna bereda sysselsättning åt jordbruksarbetare, som lida av säsongarbetslöshet; detta dock under förutsättning att åtgärder vidtagas till tryggnad, att dylikt arbete utföres under tillfredsställande förhållanden;

6) att vidtaga åtgärder för att uppmuntra bildandet av kooperativa sammanslutningar av jordbruksarbetare för brukande och för inköp eller arrendering av jord samt att med hänsyn därtill vidtaga åtgärder för utvidgande av jordbrukskrediten, särskilt till förmån för kooperativa produktionsföreningar av jordbruksarbetare.

II.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens hemställer, att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte tillställa internationella arbetsbyrån en periodisk rapport rörande de åtgärder, som vidtagits till förverkligande av ovanstående rekommendation.

II.

Rekommendation angående skydd för kvinnliga jordbruksarbetare före och efter barnsbörd.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 25 oktober 1921 till sitt tredje sammanträde

samt beslutit antaga vissa förslag angående skyddande, före och efter barnsbörd, av kvinnliga lönearbetare inom jordbruket, vilken fråga innefattas i tredje punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager följande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens hemställer:

att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte vidtaga åtgärder för att bereda kvinnliga lönearbetare i jordbruksföretag skydd före och efter barnsbörd, likartat med det, som genom ett av internationella arbetskonferensen i Washington antaget konventionsförslag tillerkänts kvinnor, sysselsatta inom industrien och handeln; bärande nu berörda åtgärder avse bl. a. rätt till ledighet från arbetet under viss tid före och efter barnsbörden samt till ersättning under samma tid, vare sig av allmänna medel eller genom ett försäkrings-system.

III.

Rekommendation angående kvinnors nattarbete inom jordbruket.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 25 oktober 1921 till sitt tredje sammanträde

samt beslutit antaga vissa förslag angående kvinnors nattarbete inom jordbruket, vilken fråga innefattas i tredje punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens hemställer:

att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte vidtaga åtgärder till reglerande av kvinnliga lönearbetares nattarbete i jordbruksföretag på sådant sätt, att dem tillförsäkras en vilotid, som motsvarar deras kropps-konstitutions krav och ej omfattar mindre än nio om möjligt på varandra följande timmar.

IV.

Förslag till konvention angående minimiålder för barns användande till arbete inom jordbruket.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 25 oktober 1921 till sitt tredje sammanträde

samt beslutit antaga vissa förslag angående användandet av barn inom jordbruket under de obligatoriska skoltimmarna, vilken fråga innefattas i tredje punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention,

antager efterföljande förslag till konvention att ratificeras av internationella arbetsorganisationens medlemmar jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 1 saml. 160 häft. (Nr 198.) 3

§ 1.

Barn under fjorton år må icke sysselsättas eller arbeta i offentliga eller privata jordbruksföretag eller någon därtill hörande verksamhetsgren annat än utom de timmar, som äro bestämda för skolundervisningen, och bör dylikt arbete, där det förekommer, vara av sådan art, att det icke inverkar menligt på deras skolgång.

§ 2.

I och för praktisk yrkesutbildning må undervisningsperioderna och -timma-
marna regleras så, att de medgiva barns användande till lätta jordbruks- och
särskilt lätta skördearbeten. Likväl må icke hela den årliga tiden för skolgång
nedbringas under åtta månader.

§ 3.

Bestämmelserna i § 1 äga icke tillämpning å arbete, som av barn utföres
i yrkesskolor, därest arbetet är godkänt och övervakat av offentlig myndighet.

§ 4.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola, i enlighet med
bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de
övriga fredsfördragen, delgivas nationernas förbunds generalsekreterare och av
honom inregistreras.

§ 5.

Denna konvention träder i kraft, så snart ratifikationerna för två med-
lemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats av generalsekre-
teraren.

Den är bindande allenast för de medlemmar, vilkas ratifikationer inregi-
strerats hos sekretariatet.

Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem den dag, då
dess ratifikation inregistrerats hos sekretariatet.

§ 6.

Så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorga-
nisationen inregistrerats hos sekretariatet, skall nationernas förbunds general-
sekreterare därom notificera alla medlemmarna av internationella arbetsorganisa-
tionen. Han skall likaledes notificera dem inregistreringen av ratifikationer, som
senare delgivits honom av andra medlemmar av organisationen.

§ 7.

Under förbehåll med hänsyn till bestämmelserna i § 5 förbinder sig varje
medlem, som ratificerar denna konvention, att tillämpa bestämmelserna i §§ 1, 2
och 3 senast den 1 januari 1924 samt att vidtaga erforderliga åtgärder för att
göra dem effektiva.

§ 8.

Varje medlem av internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna
konvention, förbinder sig att, i enlighet med bestämmelserna i § 421 av fördraget

i Versailles och motsvarande paragrafer av de övriga fredsfördragen, tillämpa denna konvention på sina kolonier, besittningar och protektorat.

§ 9.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekreterare för inregistrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år, efter det den inregistrerats hos sekretariatet.

§ 10.

Internationella arbetsbyråns styrelse åligger att minst en gång vart tionde år förelägga generalkonferensen en redogörelse för denna konventions tillämpning och taga i övervägande, huruvida det finnes anledning att på konferensens dagordning upptaga frågan om konventionens revision eller modifierande.

§ 11.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

V.

Rekommendation angående barns och unga personers nattarbete inom jordbruket.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 25 oktober 1921 till sitt tredje sammanträde

samt beslutit antaga vissa förslag angående barns och unga personers nattarbete inom jordbruket, vilken fråga innefattas i tredje punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens hemställer:

I.

Att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte vidtaga åtgärder till reglerande av barns under fjorton år nattarbete i jordbruksföretag på sådant sätt, att dem tillförsäkras en vilotid, som motsvarar deras kroppskonstitutions krav och ej omfattar mindre än tio på varandra följande timmar.

II.

Att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte vidtaga åtgärder till reglerande av unga personers, mellan fjorton och aderton år, nattarbete i jordbruksföretag på sådant sätt, att dem tillförsäkras en vilotid, som motsvarar deras kroppskonstitutions krav och ej omfattar mindre än nio på varandra följande timmar.

VI.

Rekommendation angående den tekniska jordbruksundervisningens utveckling.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 25 oktober 1921 till sitt tredje sammanträde

samt beslutit antaga vissa förslag angående den tekniska jordbruksundervisningens utveckling, vilken fråga innefattas i fjärde punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

Internationella arbetsorganisationens generalkonferens hemställer:

att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte bemöda sig att utveckla den tekniska jordbruksundervisningen och särskilt att sätta lönearbetarna inom jordbruket i tillfälle att begagna sig av densamma på samma villkor som varje annan inom jordbruket sysselsatt person.

Att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte tillställa internationella arbetsbyrån en periodisk rapport, innehållande så fullständiga uppgifter som möjligt rörande tillämpningen av de lagar, vilka ha till ändamål att främja den tekniska jordbruksundervisningen, ävensom angående i samma syfte gjorda utgifter och eljest vidtagna åtgärder.

VII.

Rekommendation angående jordbruksarbetarnas bostads- och sovplatsförhållanden.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 25 oktober 1921 till sitt tredje sammanträde samt beslutit antaga vissa förslag angående jordbruksarbetarnas bostads- och sovplatsförhållanden, vilken fråga innefattas i fjärde punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

Generalkonferensen av internationella arbetsorganisationen hemställer:

I.

Att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte, såvida icke redan så skett, på lagstiftningens väg eller annorledes, under beaktande av de särskilda förhållanden, klimatiska eller andra, som öva inflytande på landets jordbruk, och i samråd med vederbörande arbetsgivar- och arbetarorganisationer, där dylika finnas, reglera jordbruksarbetarnas bostads- och sovplatsförhållanden.

II.

Att dylik reglering måtte tillämpas på alla de lokaler, som av arbetsgivarna tillhandahållas arbetarna, vare sig dessa härbärgeras var för sig eller gruppvis eller jämte sina familjer och vare sig de härbärgeras i arbetsgivarnas hus eller i byggnader, som av arbetsgivarna ställts till arbetarnas förfogande.

III.

Att dylik reglering måtte innefatta följande bestämmelser:

a) Såvida ej de klimatiska förhållandena göra uppvärmning onödig, böra bostäder, avsedda för arbetarfamiljer, grupper av arbetare eller enstaka sådana, innehålla rum, som kunna uppvärmas.

b) Lokaler, avsedda för härbärgerande av grupper av arbetare, skola vara försedda med en säng för varje arbetare samt så inrättade och belägna, att de medgiva arbetarna att tillgodose snygghetens krav. Skilda lokaler skola tillhandahållas åt personer av olika kön. I familjebostäder skola lämpliga anordningar vidtagas för barnen.

c) Stall, ladugårdar eller öppna skjul må ej användas till beredande av sovplats åt arbetarna.

IV.

Att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte vidtaga åtgärder för att trygga tillämpningen av här åsyftade reglering.

VIII.

Förslag till konvention angående jordbruksarbetarnas föreningsrätt.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 25 oktober 1921 till sitt tredje sammanträde samt beslutit antaga vissa förslag angående jordbruksarbetarnas förenings- och församlingsrätt, vilken fråga innefattas i fjärde punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention,

antager efterföljande förslag till konvention att ratificeras av internationella arbetsorganisationens medlemmar jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

§ 1.

Varje medlem av internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att tillförsäkra alla i jordbruk sysselsatta personer samma föreningsrätt, som tillkommer industriarbetarna, samt att avskaffa alla genom lagstiftning eller eljest vidtagna anordningar, som för jordbruksarbetarna medföra inskränkning av nämnda rättighet.

§ 2.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola, i enlighet med bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen, delgivas nationernas förbunds generalsekreterare och av honom inregistreras.

§ 3.

Denna konvention träder i kraft, så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats av generalsekreteraren.

Den är bindande allenast för de medlemmar, vilkas ratifikationer inregistrerats hos sekretariatet.

Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem den dag, då dess ratifikation inregistrerats hos sekretariatet.

§ 4.

Så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats hos sekretariatet, skall nationernas förbunds generalsekreterare därom notificera alla medlemmar av internationella arbetsorganisationen. Han skall likaledes notificera dem inregistreringen av ratifikationer, som senare delgivits honom av andra medlemmar av organisationen.

§ 5.

Under förbehåll med hänsyn till bestämmelserna i § 3 förbinder sig varje medlem, som ratificerar denna konvention, att tillämpa bestämmelserna i § 1

senast den 1 januari 1924 samt att vidtaga alla erforderliga åtgärder för att göra dem effektiva.

§ 6.

Varje medlem av internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att, i enlighet med bestämmelserna i § 421 av fördraget i Versailles och motsvarande paragrafer av de övriga fredsfördragen, tillämpa denna konvention på sina kolonier, besittningar och protektorat.

§ 7.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan 10 år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekreterare för inregistrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år, efter det den inregistrerats hos sekretariatet.

§ 8.

Internationella arbetsbyråns styrelse åligger att minst en gång vart tionde år förelägga generalkonferensen en redogörelse för denna konventions tillämpning och taga i övervägande, huruvida det finnes anledning att på konferensens dagordning upptaga frågan om konventionens revision eller modifierande.

§ 9.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda ägas vitsord.

IX.

Förslag till konvention angående ersättning för olycksfall i arbete inom jordbruket.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 25 oktober 1921 till sitt tredje sammanträde samt beslutit antaga vissa förslag angående skydd för jordbruksarbetare mot olycksfall, vilken fråga innefattas i fjärde punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention, antager efterföljande förslag till konvention att ratificeras av internationella arbetsorganisationens medlemmar jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

§ 1.

Varje medlem av internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att till alla lönearbetare inom jordbruket utsträcka till-

lämpningen av de lagar och reglementen, som hava till ändamål att bereda ersättning för olycksfall till följd av eller under arbete.

§ 2.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola, i enlighet med bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen delgivas nationernas förbunds generalsekreterare och av honom inregistreras.

§ 3.

Denna konvention träder i kraft, så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats av generalsekreteraren.

Den är bindande allenast för de medlemmar, vilkas ratifikationer inregistrerats hos sekretariatet.

Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem den dag, då dess ratifikation inregistrerats hos sekretariatet.

§ 4.

Så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats hos sekretariatet, skall nationernas förbunds generalsekreterare därom notificera alla medlemmarna av internationella arbetsorganisationen. Han skall likaledes notificera dem inregistreringen av ratifikationer, som senare delgivits honom av andra medlemmar av organisationen.

§ 5.

Under förbehåll med hänsyn till bestämmelserna i § 3 förbinder sig varje medlem, som ratificerar denna konvention, att tillämpa bestämmelserna i § 1 senast den 1 januari 1924 samt att vidtaga erforderliga åtgärder för att göra dem effektiva.

§ 6.

Varje medlem av internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att, i enlighet med bestämmelserna i § 421 av fördraget i Versailles och motsvarande paragrafer av de övriga fredsfördragen, tillämpa denna konvention på sina kolonier, besittningar och protektorat.

§ 7.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekreterare för inregistrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år, efter det den inregistrerats hos sekretariatet.

§ 8.

Internationella arbetsbyråns styrelse åligger att minst en gång vart tionde år förelägga generalkonferensen en redogörelse för denna konventions tillämpning och taga i övervägande, huruvida det finnes anledning att på konferensens dagordning upptaga frågan om konventionens revision eller modifierande.

§ 9.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda ägas vitsord.

X.

Rekommendation angående socialförsäkring inom jordbruket.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 25 oktober 1921 till sitt tredje sammanträde

samt beslutit antaga ett förslag angående skydd för jordbruksarbetare mot sjukdom, invaliditet och ålderdom, vilken fråga innefattas i fjärde punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att detta förslag skall taga form av en rekommendation,

antager efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

Generalkonferensen av internationella arbetsorganisationen hemställer:

att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte till jordbrukets lönearbetare utsträcka tillämpningen av de lagar och reglementen, som konstituera system av försäkring emot sjukdom, invaliditet, ålderdom och andra dylika sociala risker, på villkor likvärdiga dem, som gälla för arbetarna inom industri och handel.

XI.

Förslag till konvention angående användandet av blyvitt vid målning.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 25 oktober 1921 till sitt tredje sammanträde

samt beslutit antaga vissa förslag angående förbud mot användande av blyvitt vid målning, vilken fråga är upptagen såsom sjätte punkt på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention,

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 1 saml. 160 häft. (Nr 198.) 4

antager efterföljande förslag till konvention att ratificeras av internationella arbetsorganisationens medlemmar jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

§ 1.

Varje medlem av den internationella arbetsorganisationen, vilken ratificerar denna konvention, förbinder sig, under förbehåll för de undantag, som angivas i § 2, att förbjuda användande av blyvitt, blyulfat och alla produkter, innehållande dessa färgämnen, vid invändig målning av byggnader. Från nu angivna förbud undantagas järnvägsstationer och industriella anläggningar, vari användandet av blyvitt, blyulfat eller produkt, innehållande sådant färgämne, av vederbörande myndighet, efter samråd med arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer, förklarats nödvändigt.

Användandet av vita färgämnen, innehållande högst 2 % bly, uttryckt i metalliskt bly, är dock fortfarande medgivet.

§ 2.

Bestämmelserna i § 1 skola icke äga tillämpning å dekorativ målning eller uppdragande av fina linjer eller konturer.

Varje regering skall bestämma gränserna mellan olika slag av målning samt med hänsyn till dem, i enlighet med bestämmelserna i §§ 5, 6 och 7 av denna konvention, meddela föreskrifter rörande användandet av blyvitt, blyulfat och alla slag av produkter, innehållande sådant färgämne.

§ 3.

Det är förbjudet att använda ynglingar under aderton år eller kvinnor till yrkesmässigt målningsarbete, som medför användandet av blyvitt, blyulfat eller produkt, innehållande sådant färgämne.

Vederbörande myndigheter äga att efter samråd med arbetsgivar- och arbetarorganisationerna medgiva, att målarlärlingar för sin yrkesutbildning användas till arbeten, som äro förbjudna i nästföregående stycke.

§ 4.

De i §§ 1 och 3 angivna förbud träda i kraft sex år efter dagen för avslutandet av den internationella arbetskonferensens tredje sammanträde.

§ 5.

Varje medlem av den internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att på grundval av nedan angivna principer meddela föreskrifter rörande användandet av blyvitt, blyulfat och alla slag av produkter, innehållande dylikt färgämne, i arbeten, beträffande vilka sådant användande icke är förbjudet.

- I. a) Blyvitt, blyulfat eller produkter, innehållande sådant färgämne, få vid målningsarbete endast handhavas i form av pasta eller färdigberedd färg.
- b) Åtgärder skola vidtagas till undvikande av den fara, som uppstår vid färgens anbringande medelst »pulverisation».
- c) Åtgärder skola vid alla tillfällen, då så är möjligt, vidtagas till und-

- vikande av den fara, som förorsakas av damm, alstrat genom torrslipning eller -skrapning.
- II. a) Anordningar skola vara vidtagna, som för måleriarbetarna möjliggöra att under arbetets gång och efter dess slut vidtaga alla nödvändiga renlighetsåtgärder.
- b) Särskilda arbetskläder skola av måleriarbetarna bäras under hela den tid, arbetet pågår.
- c) Lämpliga anordningar skola vidtagas till undvikande, att de kläder, som äro avlagda under arbetet, förorenas med ämnen, använda för malningen.
- III. a) Fall av blyförgiftning eller som misstänkas vara sådan förgiftning skola göras till föremål för anmälan och efterföljande läkarundersökning av läkare, utsedd av vederbörande myndighet.
- b) Vederbörande myndighet skall äga att, när den så finner nödigt, påkalla läkarundersökning av arbetarna.
- IV. a) Anvisningar angående de särskilda hygieniska försiktighetsmått, som böra iakttagas inom måleriyrket, skola utdelas bland måleriarbetarna.

§ 6.

Till tryggnad av efterlevnaden av de föreskrifter, som meddelats i föregående paragrafer, skall vederbörande myndighet efter samråd med intresserade arbetsgivar- och arbetarorganisationer vidtaga alla de åtgärder, som den finner nödvändiga.

§ 7.

Rörande blyförgiftning bland måleriarbetare skall upprättas statistik:

- a) beträffande sjuklighet, på grund av anmälan om och undersökning av alla förgiftningsfall,
- b) beträffande dödlighet, enligt en metod, som godkänts av den officiella statistiska myndigheten i varje land.

§ 8.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola, i enlighet med bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen, delgivas nationernas förbunds generalsekreterare och av honom inregistreras.

§ 9.

Denna konvention träder i kraft, så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats av generalsekreteraren.

Den är bindande allenast för de medlemmar, vilkas ratifikationer inregistrerats hos sekretariatet.

Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem den dag, då dess ratifikation inregistrerats hos sekretariatet.

§ 10.

Så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats hos sekretariatet, skall nationernas förbunds generalsekreterare därom notificera alla medlemmarna av internationella arbetsorganisa-

tionen. Han skall likaledes notificera dem inregistreringen av ratifikationer, som senare delgivits honom av andra medlemmar av organisationen.

§ 11.

Varje medlem, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att tillämpa bestämmelserna i §§ 1, 2, 3, 4, 5, 6 och 7 senast den 1 januari 1924 samt att vidtaga erforderliga åtgärder för att göra dem effektiva.

§ 12.

Varje medlem av internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att, i enlighet med bestämmelserna i § 421 av fördraget i Versailles och motsvarande paragrafer av de övriga fredsfördragen, tillämpa denna konvention på sina kolonier, besittningar och protektorat.

§ 13.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekreterare för inregistrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år, efter det den inregistrerats hos sekretariatet.

§ 14.

Internationella arbetsbyråns styrelse åligger att minst en gång vart tionde år förelägga generalkonferensen en redogörelse för denna konventions tillämpning och taga i övervägande, huruvida det finnes anledning att på konferensens dagordning upptaga frågan om konventionens revision eller modifierande.

§ 15.

De franska och engelska texterna, till denna konvention skola båda ägas vitsord.

XII.

Förslag till konvention angående tillämpningen av veckovila i industriella företag.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 25 oktober 1921 till sitt tredje sammanträde samt beslutit antaga vissa förslag angående veckovila inom industrien, vilken fråga innefattas i sjunde punkten på dagordningen för sammanträdet, ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention,

antager efterföljande förslag till konvention att ratificeras av internationella arbetsorganisationens medlemmar jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

§ 1.

Med hänsyn till tillämpningen av denna konvention skola såsom »industriella företag» anses:

a) Gruvor, stenbrott och andra anläggningar för utvinnande av mineral.
 b) Företag, inom vilka varor tillverkas, förändras, rengöras, repareras, utsmyckas, färdigställas eller beredas till försäljning eller inom vilka råämnen omgestaltas, däri inbegripet skeppsbyggeri och företag för förstöring av föremål, ävensom framställning, transformering och överförande av drivkraft i allmänhet och av elektricitet.

c) Uppförande, ombyggnad, underhåll, reparation, förändring eller rivning av alla slag av byggnader, järnvägar, spårvägar, hamnar, dockor, vågbrytare, kanaler, anläggningar för inre sjöfart, vägar, tunnlar, broar, viadukter, kloaker, vattenavlopp, brunnar, telegraf- och telefonanläggningar, elektriska anläggningar, gas- och vattenverk eller andra byggnadsarbeten, ävensom förberedelse- och grundläggningsarbeten för härovan åsyftade arbeten.

d) Transport av passagerare eller gods å lands- eller järnväg eller å inre vattenväg, däri inbegripet handhavande av gods å kajer och bryggor samt i dockor och magasin med undantag likväl av transport för hand.

Ovanstående uppräknig är gjord med förbehåll för de särskilda undantag av nationell natur, vilka angivas i Washingtonkonventionen angående begränsning av arbetstiden i industriella företag till åtta timmar om dagen och fyrtioåtta timmar i veckan, i den mån dessa undantag äro tillämpliga i avseende å förevarande konvention.

Utöver vad ovanstående uppräknig giver vid handen, må, där så finnes nödvändigt, varje medlem fastställa gränslinjen mellan industri å ena samt handel och jordbruk å andra sidan.

§ 2.

Hela den personal, som sysselsättes i ett industriellt företag, allmänt eller enskilt, eller i någon gren därav, skall, med förbehåll för de undantag, som angivas i följande paragrafer, under loppet av varje tidrymd om sju dagar åtnjuta en vilotid, innefattande minst tjugofyra på varandra följande timmar.

Denna vilotid skall såvitt möjligt beredas varje företags hela personal samtidigt.

Vilotiden skall såvitt möjligt infalla å de dagar, som enligt landets eller traktens tradition eller sedvänja ägnas åt vila.

§ 3.

Varje medlem må från tillämpningen av bestämmelserna i § 2 undantaga personer, som sysselsättas i sådana industriella företag, vari endast användas medlemmar av samma familj.

§ 4.

Varje medlem äger att, med beaktande särskilt av alla tillbörliga ekonomiska och humanitära synpunkter och efter samråd med kompetenta arbetsgivar- och arbetarorganisationer, där sådana finnas, medgiva undantag (däri inbegripet suspension och avkortning av vilotid) helt eller delvis från bestämmelserna i § 2.

Dylikt samråd skall icke vare erforderligt i de undantagsfall, vilka redan beviljats med tillämpning av gällande lagstiftning.

§ 5.

Varje medlem bör, så vitt möjligt, meddela bestämmelser om vilotider till ersättning för suspension eller avkortning, medgiven enligt § 4, förutom i sådana fall, där genom överenskommelse eller sedvänja redan är sörjt för dylik vilotid.

§ 6.

Varje medlem skall upprätta en förteckning å de undantag, som medgivits enligt § 3 eller 4, samt delgiva densamma åt internationella arbetsbyrån. Sedermera skall varje medlem vart annat år meddela alla förändringar, som vidtagits i avseende å denna förteckning.

Internationella arbetsbyrån skall förelägga internationella arbetsorganisationens generalkonferens en rapport i ämnet.

§ 7.

För att underlätta tillämpningen av bestämmelserna i denna konvention skall det åligga varje arbetsgivare, direktör eller disponent:

a) att, där veckovila gives samfällt åt hela personalen, tillkännagiva dagar och timmar för gemensam vilotid antingen medelst anslag, uppsatta på i ögonen fallande sätt å arbetsstället eller å annan lämplig plats eller ock på annat av regeringen godkänt sätt;

b) att, där veckovilan icke gives samfällt åt hela personalen, medelst ett register, upprättat på sätt, som godkänts genom landets lagstiftning eller av vederbörande myndighet utfärdat reglemente, angiva de arbetare eller anställda, för vilka särskilda föreskrifter beträffande veckovila gälla samt meddela dessa föreskrifter.

§ 8.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola, i enlighet med bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen, delgivas nationernas förbunds generalsekreterare och av honom inregistreras.

§ 9.

Denna konvention träder i kraft, så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats av generalsekreteraren.

Den är bindande allenast för de medlemmar, vilkas ratifikationer inregistrerats hos sekretariatet.

Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem den dag, då dess ratifikation inregistrerats hos sekretariatet.

§ 10.

Så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats hos sekretariatet, skall nationernas förbunds generalsekreterare därom notificera alla medlemmarna av internationella arbetsorganisationen. Han skall likaledes notificera dem inregistreringen av ratifikationer, som senare delgivits honom av andra medlemmar av organisationen.

§ 11.

Varje medlem, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att tillämpa bestämmelserna i §§ 1, 2, 3, 4, 5, 6 och 7 senast den 1 januari 1924 samt att vidtaga erforderliga åtgärder för att göra dem effektiva.

§ 12.

Varje medlem av internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att, i enlighet med bestämmelserna i § 421 av fördraget i Versailles och motsvarande paragrafer av de övriga fredsfördragen, tillämpa denna konvention på sina kolonier, besittningar och protektorat.

§ 13.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekreterare för inregistrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år, efter det den inregistrerats hos sekretariatet.

§ 14.

Internationella arbetsbyråns styrelse åligger att minst en gång vart tionde år förelägga generalkonferensen en redogörelse för denna konventions tillämpning och taga i övervägande, huruvida det finnes anledning att på konferensens dagordning upptaga frågan om konventionens revision eller modifierande.

§ 15.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

XIII.

Rekommendation angående tillämpningen av veckovila i handelsföretag.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 25 oktober 1921 till sitt tredje sammanträde samt beslutit antaga vissa förslag angående veckovila inom handeln, vilken fråga innefattas i sjunde punkten på dagordningen för sammanträdet, ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager efterföljande rekommendation att underställas internationella arbetsorganisationens medlemmar för att av dem tagas i övervägande med hänsyn till dess förverkligande genom nationell lagstiftning eller på annat sätt jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

Generalkonferensen hemställer:

I.

Att varje medlem av internationella arbetsorganisationen måtte vidtaga åtgärder för att i alla handelsföretag, allmänna eller enskilda, eller grenar därav, personalen måtte kunna, med förbehåll för de undantag, varom stadgas i följande avdelning, under loppet av varje tidrymd av sju dagar åtnjuta en vilotid, innefattande minst tjugufyra på varandra följande timmar.

Konferensen hemställer, att denna vilotid, så vitt möjligt, måtte beredas varje företags hela personal samtidigt och förläggas till dagar, ägnade åt vila enligt landets eller traktens tradition eller sedvänja.

II.

Att varje medlem måtte vidtaga alla lämpliga anordningar för tillämpning av förevarande rekommendation och särskilt med hänsyn till fastställandet av de undantag, som kunna prövas nödiga. För det fall att undantag befinnas nödvändiga, hemställer konferensen, att varje medlem måtte upprätta en förteckning å dylika undantag.

III.

Att varje medlem måtte giva internationella arbetsbyrån del av den förteckning å undantag, som medgivits enligt avdelning II, och sedermera vartannat år av alla de förändringar, som vidtagits i avseende å förteckningen. Med ledning härav skall internationella arbetsbyrån förelägga internationella arbetsorganisationens generalkonferens en rapport i ämnet.

XIV.

Förslag till konvention angående minimiålder för eldare och kollämpare ombord å fartyg.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation, vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 25 oktober 1921 till sitt tredje sammanträde samt beslutit antaga vissa förslag angående förbud mot användande av person under aderton år till arbete i kolboxar eller eldrum ombord å fartyg, vilken fråga innefattas i den åttonde punkten på dagordningen för sammanträdet,

ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention,

antager efterföljande förslag till konvention att ratificeras av internationella arbetsorganisationens medlemmar jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

§ 1.

Med »fartyg» förstås vid tillämpningen av denna konvention varje i allmän eller enskild ägo varande båt, fartyg eller skepp av vad slag som helst, vilket nyttjas i sjöfart till havs, krigsfartyg likväl undantagna.

§ 2.

Unga personer under aderton år må icke användas såsom eldare eller kollämpare ombord å fartyg.

§ 3.

Bestämmelserna i § 2 skola icke äga tillämpning å:

a) arbete av unga personer, vilket utföres å skol- eller övningsfartyg, för såvitt arbetet är godkänt och övervakas av offentlig myndighet;

b) arbete ombord å fartyg, vars huvudsakliga framdrivningsmedel är annat än ånga;

c) arbete av unga personer om minst sexton år, vilkas fysiska lämplighet därför godkänts genom läkarundersökning och vilka användas ombord å fartyg, uteslutande trafikera Indiens eller Japans kuster; deras användande skall dock vara underkastat reglerande bestämmelser, utfärdade efter samråd med arbetsgivarnas och arbetarnas i dessa länder mest representativa organisationer.

§ 4.

I fall det befinnes nödvändigt att anställa eldare eller kollämpare i en hamn, där det icke finnes tillgång till sådana arbetare om minst aderton år, må därtill användas personer under aderton men över sexton år; i dylikt fall skola dock två unga personer anställas i stället för en erforderlig eldare eller kollämpare.

§ 5.

För att möjliggöra kontroll över tillämpningen av bestämmelserna i denna konvention skall det åligga varje fartygsbefälhavare att föra ett register eller förteckning i sjömansrullan, upptagande alla ombord sysselsatta personer under aderton år, med angivande av dagen för vars och ens födelse.

§ 6.

Besättningens anställningsavtal skola innehålla en sammanfattning av bestämmelserna i denna konvention.

§ 7.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola, i enlighet med bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen, delgivas nationernas förbunds generalsekreterare och av honom inregistreras.

§ 8.

Denna konvention träder i kraft, så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats av generalsekreteraren.

Den är bindande allenast för de medlemmar, vilkas ratifikationer inregistrerats hos sekretariatet.

Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem den dag, då dess ratifikation inregistrerats hos sekretariatet.

§ 9.

Så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats hos sekretariatet, skall nationernas förbunds general-

sekreterare därom notificera alla medlemmarna av internationella arbetsorganisationen. Han skall likaledes notificera dem inregistreringen av ratifikationer, som senare delgivits honom av andra medlemmar av organisationen.

§ 10.

Under förbehåll med hänsyn till bestämmelserna i § 8 förbinder sig varje medlem, som ratificerar denna konvention, att tillämpa bestämmelserna i §§ 1, 2, 3, 4, 5 och 6 senast den 1 januari 1924 samt att vidtaga erforderliga åtgärder för att göra dem effektiva.

§ 11.

Varje medlem av internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att, i enlighet med bestämmelserna i § 421 av fördraget i Versailles och motsvarande paragrafer av de övriga fredsfördragen, tillämpa denna konvention på sina kolonier, besittningar och protektorat.

§ 12.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan tio år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekreterare för inregistrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år, efter det den inregistrerats hos sekretariatet.

§ 13.

Internationella arbetsbyråns styrelse åligger att minst en gång vart tionde år förelägga generalkonferensen en redogörelse för denna konventions tillämpning och taga i övervägande, huruvida det finnes anledning att på konferensens dagordning upptaga frågan om konventionens revision eller modifierande.

§ 14.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

XV.

Förslag till konvention angående obligatorisk läkarundersökning av barn och unga personer, som användas till arbete ombord å fartyg.

Generalkonferensen av nationernas förbunds internationella arbetsorganisation,

vilken av styrelsen för internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 25 oktober 1921 till sitt tredje sammanträde samt beslutit antaga vissa förslag angående obligatorisk läkarbesiktning av barn och unga personer, använda till arbete ombord å fartyg, vilken fråga innefattas i åttonde punkten på dagordningen för sammanträdet, ävensom beslutit, att dessa förslag skola taga form av ett förslag till internationell konvention,

antager efterföljande förslag till konvention att ratificeras av internationella arbetsorganisationens medlemmar jämlikt bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen.

§ 1.

Med »fartyg» skall vid tillämpningen av denna konvention förstås varje i allmän eller enskild ägo varande båt, fartyg eller skepp, av vad slag som helst, vilket nyttjas i sjöfart till havs, krigsfartyg likväl undantagna.

§ 2.

Till arbete å andra fartyg än sådana, varå endast sysselsättas medlemmar av samma familj, må barn eller unga personer under aderton år användas allenast efter företeende av läkarintyg, som utvisar lämplighet för dylikt arbete. Sådant intyg skall vara utfärdat av en av vederbörande myndighet godkänd läkare.

§ 3.

Fortsatt användande till sjöss av sådana barn och unga personer medgives endast under förutsättning av förnyad läkarbesiktning, verkställd inom en tidrymd av högst ett år, samt företeende efter varje läkarbesiktning av läkarintyg om lämplighet för arbetet. Utlöper tiden för läkarintygs giltighet under loppet av en resa, skall likväl dess giltighet fortvara till resans slut.

§ 4.

I nödfall äger vederbörande myndighet medgiva yngling under aderton år att embarkera, oaktat han icke undergått undersökning, som föreskrives i §§ 2 och 3, detta dock allenast under villkor att dylik undersökning verkställs i den första hamn, fartyget därefter angör.

§ 5.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola, i enlighet med bestämmelserna i del XIII av fördraget i Versailles och motsvarande delar av de övriga fredsfördragen, delgivas nationernas förbunds generalsekreterare och av honom inregistreras.

§ 6.

Denna konvention träder i kraft, så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats av generalsekreteraren.

Den är bindande allenast för de medlemmar, vilkas ratifikationer inregistrerats hos sekretariatet.

Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlem den dag, då dess ratifikation inregistrerats hos sekretariatet.

§ 7.

Så snart ratifikationerna för två medlemmar av internationella arbetsorganisationen inregistrerats hos sekretariatet, skall nationernas förbunds generalsekreterare därom notificera alla medlemmarna av internationella arbetsorganisationen. Han skall likaledes notificera dem inregistreringen av ratifikationer, som senare delgivits honom av andra medlemmar av organisationen.

§ 8.

Under förbehåll med hänsyn till bestämmelserna i § 6 förbinder sig varje medlem, som ratificerar denna konvention, att tillämpa bestämmelserna i §§ 1, 2, 3 och 4 senast den 1 januari 1924 samt att vidtaga erforderliga åtgärder för att göra dem effektiva.

§ 9.

Varje medlem av internationella arbetsorganisationen, som ratificerar denna konvention, förbinder sig att, i enlighet med bestämmelserna i § 421 av fördraget i Versailles och motsvarande paragrafer av de övriga fredsfördragen, tillämpa denna konvention på sina kolonier, besittningar och protektorat.

§ 10.

Varje medlem, som ratificerat denna konvention, kan, sedan 10 år förflutit från den tidpunkt, då konventionen först trädde i kraft, uppsäga densamma genom skrivelse, som delgives nationernas förbunds generalsekreterare för registrering. Uppsägningen träder icke i kraft förrän ett år, efter det den inregistrerats hos sekretariatet.

§ 11.

Internationella arbetsbyråns styrelse åligger att minst en gång vart tionde år förelägga generalkonferensen en redogörelse för denna konventions tillämpning och taga i övervägande, huruvida det finnes anledning att på konferensens dagordning upptaga frågan om konventionens revision eller modifierande.

§ 12.

De franska och engelska texterna till denna konvention skola båda äga vitsord.

C. Delegationens yttrande.

I. *Rekommendation angående åtgärder till motverkande av arbetslöshet inom jordbruket.*

Beträffande internationella arbetsbyråns frågeformulär rörande förevarande ämne framhölls nästlidna år från delegationens sida bl. a., att det i vårt land åtminstone tidigare på det hela taget icke förekommit någon arbetslöshet inom jordbruket utan att det snarare rått brist på arbetskrafter för jordbrukets behov. Flertalet av de av arbetsbyrån förordade åtgärderna mot arbetslösheten hade emellertid för andra syften, synnerligast till höjande av jordbrukets produktion och säkerställandet av landets självförsörjning, varit föremål för uppmärksamhet från statens sida och även i betydande omfattning förverkligats. Ifråga om vissa av de föreslagna åtgärderna ställde sig delegationen emellertid något tveksam med hänsyn till deras praktiska betydelse.

Såvitt delegationen kan döma, torde staten jämväl i fortsättningen komma att i nyss angivna syfte vidtaga åtgärder, som tjäna att motverka arbetslösheten inom jordbruket. Beträffande frågan om åtgärder till främjande av kooperativt jordbruk må nämnas, att denna fråga upprepade gånger varit föremål för riksdagens uppmärksamhet men hittills alltid fallit.

Givetvis har den allmänna nu rådande arbetslösheten icke lämnat jordbruksarbetarna oberörda, men ha också dessa arbetare kommit i åtnjutande av de mot nämnda missförhållanden av stat och kommuner vidtagna åtgärder. Framhållas må även, att på såväl offentligt som enskilt initiativ vid innevarande riksdag väckts förslag om kraftigare medverkan från statens sida till främjandet av egna hems- och kolonisationssträvandena.

Av vad här ovan anförts torde framgå, att delegationen, ehuru den finner de förordade åtgärderna beaktansvärda, knappast för närvarande, under den svåra allmänna arbetslöshetskrisen, kan anse sig ha tillräcklig anledning att påkalla särskilda åtgärder från statens sida med hänsyn till förevarande rekommendation.

II. *Rekommendation angående skydd för kvinnliga jordbruksarbetare före och efter barnsbörd.*

Några lagbestämmelser för tillgodoseende av det med denna rekommendation avsedda ändamål finnas icke — arbetarskyddslagens stadganden om moderskapskydd äga nämligen icke tillämpning på jordbruket. Den enda åtgärd från statens sida, som kan anses i någon mån tjäna berörda ändamål, består i beviljandet av anslag, för innevarande år uppgående förslagsvis sammanlagt till 150,000 kronor, till sjukkassor, som meddela moderskapsunderstöd. De kvinnliga jordbruksarbetarna lära emellertid icke i större utsträckning tillhöra sjukkassor, varför omfördälda anslag endast i obetydlig mån torde komma dem till godo. Nämnas bör måhända också, att det av socialförsäkringskommittén år 1919 fram-

lagda förslaget till sjukförsäkring omfattade jämväl här ifrågavarande kvinnor samt avsåg att tillförsäkra dem dels erforderlig vård av barnmorska, dels moderskapspenning under 56 dagar, varav 14 dagar före nedkomsten, och dels ampening under högst 50 dagar från och med 42:dra dagen efter nedkomsten.

Det i förevarande rekommendation åberopade, i Washington antagna konventionsförslaget rörande moderskapsskydd inom industrien och handeln, vilket förslags bestämmelser skulle tjäna såsom föredöme vid utformande av moderskapsskyddet för jordbrukets kvinnliga arbetare, har ännu icke ratificerats av Sverige. Ej heller föreligger ännu något förslag till lagstiftningsåtgärder här i landet med anledning av nämnda konventionsförslag — något förslag till sådana åtgärder lär knappast vara att påräkna förrän i samband med den revision av arbetarskyddslagen, vartill bl. a. frågan om definitiv reglering av arbetstidens begränsning förväntas giva anledning. En slutgiltig lösning av nu förevarande fråga anses för övrigt av många förutsätta obligatorisk sjukförsäkring. Frågan om moderskapsskydd enligt Washingtonkonventionen är emellertid på begäran av delegationen föremål för utredning inom socialstyrelsen och medicinalstyrelsen.

Såvitt delegationen kan finna, lär frågan om moderskapsskydd inom jordbruket ej kunna lösas förrän tidigast i samband med enahanda fråga inom industrien och handeln. Med hänsyn härtill synes föreliggande rekommendation för närvarande ej kunna föranleda vidare åtgärd, än att nyss berörda utredning rörande moderskapsskyddet utsträckes till att avse jämväl kvinnliga arbetare inom jordbruket.

III. *Rekommendation angående kvinnors nattarbete inom jordbruket.*

Såsom från delegationens sida anförts beträffande arbetsbyråns förslag i frågan förekommer inom jordbruket egentligt nattarbete endast undantagsvis, t. ex. vid slätter inom de nordligare delarna av landet. Däremot är det ej så sällsynt, att visst arbete, vanligen vid kreatursskötsel eller i mejerihantering, måste börja vid en så tidig timme, att den är att hänföra till nattid. Något ingripande här emot av lagstiftaren synes emellertid knappast motiverat, då det i sådant fall sannolikt skulle finnas påkallat att i stor omfattning medgiva undantag för dylikt tidigt morgonarbete. Anmärkas må även, att kontrollen över efterlevnaden av en lagstiftning på förevarande område, där det ofta ej är fråga om mer än en eller annan arbeterska på varje arbetsställe, otvivelaktigt skulle ställa sig mycket besvärlig och ineffektiv.

I enlighet med vad sålunda anförts anser sig delegationen ej böra påkalla några särskilda åtgärder med anledning av förevarande rekommendation.

IV. *Förslag till konvention angående minimiålder för barns användande till arbete inom jordbruket.*

Syftet med denna konvention torde, såsom även från skolöverstyrelsens sida vitsordats, i huvudsak vara tillgodosett genom vår skollagstiftning. Mot den senare bestämmelsen i konventionens § 1 svarar visserligen ej någon uttrycklig bestämmelse men väl nämnda lagstiftnings syftning. För övrigt skulle det, om så funnes påkallat, väl ej möta större svårighet att tillfoga en dylik bestämmelse till den verkan den kan ha.

Sverige torde sålunda enligt delegationens mening kunna ratificera förevarande konvention.

V. *Rekommendation angående barns och unga personers nattarbete inom jordbruket.*

Enligt delegationens åsikt torde de i förevarande rekommendation framställda kraven på nattledighet ej kunna anses överdrivna.

På enahanda grunder, som förut anförts beträffande rekommendationen angående kvinnors nattarbete inom jordbruket och synnerligast med hänsyn till den för de minderåriga väl ännu mer sparsamma förekomsten av nattarbete, anser sig delegationen emellertid ej kunna förorda några särskilda åtgärder med anledning av förevarande rekommendation.

VI. *Rekommendation angående den tekniska jordbruksundervisningens utveckling.*

Enligt delegationens mening torde kraven på teknisk jordbruksundervisning få anses väl tillgodosedda här i landet, och har man genom stipendier och andra anordningar i ganska stor utsträckning sökt att bereda jämväl jordbrukets lönearbetare tillfälle att begagna sig av berörda undervisning. Sannolikt torde statsmakterna redan med hänsyn till önskvärheten av jordbrukets utveckling komma att jämväl framdeles intressera sig för ifrågavarande undervisningsgrens förkovran.

Någon särskild åtgärd med anledning av rekommendationen synes sålunda icke behöva vidtagas.

VII. *Rekommendation angående jordbruksarbetarnas bostads- och sovplatsförhållanden.*

Här ifrågavarande förhållanden äro i viss mån beaktade redan i legostadgan, som ålägger husbonde att förse tjänstehjon med tjänligt husrum. Det torde kunna förväntas, att berörda förhållanden skola röna en gynnsam inverkan av den nya hälsovårdsstadgan av den 19 juni 1919, vari meddelas vissa allmängiltiga hygieniska bestämmelser angående bostäder. Framhållas må också, att i de senast gällande lokala kollektivavtalen för jordbruket — vilka väl fortfarande i mycket torde få anses normerande — fanns föreskrivet bl. a., att arbetarens bostad skulle kunna hållas väl uppvärmd, vara sund och i övrigt i gott skick samt att tjänare i husbondens kost skulle vara berättigad till egen säng och med sängkläder i varmt och snyggt möblerat rum.

Nu berörda bestämmelser torde emellertid icke motsvara den med förevarande rekommendation åsyftade reglering. Förnekas kan väl ej heller, att jordbruksarbetarnas bostads- och sovplatsförhållanden i många fall äro mindre tillfredsställande. Å andra sidan må emellertid erinras om det betryckta läge, vari jordbruket för närvarande befinner sig, och om de ännu så länge högt uppdrivna byggnadskostnaderna.

Med hänsyn till vad nu anförts anser sig delegationen ej kunna förorda annan åtgärd med anledning av förevarande rekommendation, än att de däri berörda frågorna måtte upptagas till utredning.

VIII. *Förslag till konvention angående jordbruksarbetarnas föreningsrätt.*

I olikhet med vad som i åtskilliga andra länder varit förhållandet, ha de svenska jordbruksarbetarna icke varit underkastade några lagstadgade inskränkningar i föreningsrätten. Rätten att fritt sammansluta sig för främjande av lov-

liga syften tillkommer nämligen här i landet i lika mått alla klasser av medborgare och är icke föremål för några inskränkningar från lagstiftningens sida.

Nämnas bör måhända även, att i det år 1919 avslutade riksavtalet mellan jordbrukets arbetsgivar- och arbetarorganisationer finnas intagna vissa bestämmelser angående föreningsrätten, av vilka den grundläggande stadgar, att föreningsrätten å ömse sidor skall lämnas okränkt.

Konventionen torde sålunda enligt delegationens mening utan tvekan kunna ratificeras av Sverige.

IX. *Förslag till konvention angående ersättning för olycksfall i arbete inom jordbruket.*

Lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete gör ingen åtskillnad mellan jordbruks- och andra arbetare utan omfattar i regel bl. a. arbetare inom jordbruket.

Konventionen kan sålunda för Sveriges del ratificeras.

X. *Rekommendation angående socialförsäkring inom jordbruket.*

I fråga om de grenar av socialförsäkring, som här åsyftas och äro i funktion hos oss, — sjukförsäkring hos sjukkassorna samt försäkring mot invaliditet och ålderdom enligt lagen om allmän pensionsförsäkring — äro jordbrukets arbetare tillförsäkrade fullt samma skydd som övriga arbetargrupper.

Någon särskild åtgärd synes rekommendationen sålunda icke påkalla från svensk sida.

XI. *Förslag till konvention angående användandet av blyvitt vid målning.*

I sitt den 1 juni 1921 till dåvarande chefen för socialdepartementet avgivna yttrande i förevarande ämne hade delegationen förordat anslutning till det av internationella arbetsbyrån framlagda konventionsförslaget i ämnet med det förbehåll likväl, att regeringarna skulle äga att för speciella ändamål, där användning av blyvitt kunde anses särskilt påkallad, medgiva undantag. Någon dylik undantagsmöjlighet är icke beredd i förevarande förslag, men torde man genom inskränkningen av förbudet mot användande av blyvitt till att gälla allenast invändig målning av byggnader ha i väsentlig mån undanröjt anledningen till berörda förbehåll. Av inhämtade upplysningar att döma, synes nämligen det från vissa håll resta kravet på tillgång till blyvitt endast gälla användning vid målning utomhus — något som för övrigt överensstämmer med giftstadgans föreskrift, att blyfärg vid försäljning skall vara försedd med varning mot dess användning inomhus. Anmärkas må även, att konventionsförslaget § 2 medgiver vissa om ock ej särdeles betydelsefulla undantag.

De skydds- och kontrollföreskrifter, som i §§ 3 och 5—7 meddelas beträffande bruket av blyvitt o. d., kunna måhända i vissa avseenden förefalla något besvärande, men synas de, med hänsyn till den obetydliga användningen av dylika färgämnen här i landet, ej för Sveriges del behöva väcka några betänkligheter.

Delegationen anser sig sålunda kunna förorda ratificering av förevarande konvention.

XII. Förslag till konvention angående tillämpningen av veckovila i industriella företag.

I sitt förut berörda, den 1 juni 1921 angivna yttrande i bl. a. förevarande ämne förebragte delegationen en ganska ingående och utförlig utredning, varur följande må återgivas.

Söndagsvilan är, i den mån ej särskilda förhållanden påkalla avvikelser, sedan länge lagfäst hos oss. Bestämmelser därom, ägande tillämpning på industrien, återfinnas i 7 kap. 3 § strafflagen och 5 § i) lagen om arbetarskydd, varjämte lagen om arbetstidens begränsning — genom sin inskränkning av arbetstiden per vecka till 48 timmar — indirekt verkar i samma riktning.

Kollektivavtalen innehålla i regel ej förbud mot söndagsarbete men utöva likväl en ganska återhållande inverkan genom sina bestämmelser om särskilt hög övertidsersättning för arbete å söndagar och sina stadganden om arbetets tidigare upphörande å lördagar.

Av arbetstidskommitténs undersökning rörande arbetstidsförhållandena år 1917 framgick bl. a., att på hela antalet av undersökningen berörda arbetare, 438,813, förekom mer eller mindre arbete under söndagsdygnet för 39,842 eller 9.1 %. Av här åsyftade arbetare sysselsattes emellertid 34,175 i skiftarbete, 2,729 i mejerier, 751 vid renhållningsverk och 546 i bagerier.

Nu berörda undersökning gav även vid handen, att 80.4 % av samtliga av undersökningen omfattade arbetare åtnjöto förkortning av arbetstiden å lördagar. Med hänsyn till att en dylik anordning ej väl låter sig genomföra på alla områden, t. ex. vid kontinuerlig drift eller där särskild arbetsbrädska råder å lördagar, ansåg kommittén nyss angivna procenttal tyda på, att den s. k. engelska veckan redan år 1917 i synnerligen stor utsträckning förverkligats inom de områden, där den skäligen kunde ifrågakomma. Till följd av den sedermera lagstadgade begränsningen av veckoarbetstiden till 48 timmar torde enligt kommitténs mening reformen om möjligt än ytterligare genomförts.

Sin mening rörande behovet av ny, mer ingående och fullständig lagstiftning mot söndagsarbete sammanfattade arbetstidskommittén på följande sätt:

»Vid granskning av härovan berörda utredningsmaterial har kommittén kommit till den uppfattning, att något svårare eller mer omfattande missbruk av natt- eller söndagsarbete knappast torde förekomma inom de verksamhetsområden, som kommittén ansett sitt uppdrag förnämligast avse eller industrien och därmed beslättrade näringar. Detta är även förklarligt, då arbetarna och deras organisationer i regel rest motstånd mot dylikt arbete samt dessutom nattarbetet vanligen medför vissa olägenheter och söndagsarbetet enligt ej blott rådande kyrklig uppfattning utan även strafflagens bud är att anse som otillåtet, när det icke nödvändigtvis påkallas. Beträffande slutligen arbetstidens förkortning å lördag utvisar kommitténs statistiska utredning, att denna reform redan förverkligats i sådan utsträckning, att man kan vara tveksam, om någon lagstiftningsåtgärd för dess främjande kan anses motiverad.

Enligt kommitténs mening ha därjämte skälen för lagstiftningsåtgärder av här ifrågavarande innebörd i avsevärd mån försvagats genom tillkomsten av lagen om arbetstidens begränsning. Efter denna lags ikraftträdande får till exempel en skiftarbetare i kontinuerlig drift nattarbete endast var tredje vecka mot hittills varannan, och dessutom bör den betydande förkortningen av arbetstiden i väsentlig mån kompensera de eventuella skadeverkningarna av hans nattarbete. I fråga

om söndagsarbetet äro verkningarna av lagen om arbetstidens begränsning måhända ändå mer i ögonen fallande. Genom begränsningen av arbetstiden ej blott till 8 timmar för dag utan även till 48 timmar för vecka förhindras tydligtvis praktiskt taget inom lagens tillämpningsområde allt söndagsarbete, som ej är av särskilda starka skäl påkallat. Vad slutligen frågan om förkortad arbetstid å lördag angår, har här omförmälda lag tagit direkt hänsyn därtill genom bestämmelsen, att arbetstiden må ökas till 8 $\frac{1}{2}$ timmar under veckans fem första söckendagar, blott arbetstiden för vecka av 48 timmar icke därigenom överskrides».

»Genomförandet av lagen om arbetstidens begränsning medför otvivelaktigt för stora verksamhetsområden ganska besvärande förändringar. Det torde då vara mindre lämpligt att strax därefter utsätta industrien och andra viktiga näringar för de nya och på sina håll måhända nog så kännbara rubbningar, som en lagstiftning mot natt- och söndagsarbete skulle medföra. Framhållas må även, att det måste möta svårigheter att behörigen anpassa denna lagstiftning efter arbetsförhållandena, innan man vet hur dessa förhållanden komma att gestalta sig under inverkan av lagen om arbetstidens begränsning.

Slutligen må även omnämnas, att kommittén under sin beröring med arbetarnas organisationer icke kunnat undgå finna, att det för närvarande bland vederbörande arbetare knappast förefinnes något starkare intresse för lagstiftningsåtgärder av ifrågavarande innebörd.

Med hänsyn till vad sålunda anförts anser sig kommittén böra i underdånighet förorda, att för närvarande ej vidtagas några lagstiftningsåtgärder till reglering av natt- eller söndagsarbetet eller arbetstiden å lördag och ej heller till införande av helgdagar utan kyrklig karaktär. Enligt kommitténs mening torde det kunna ifrågasättas, huruvida ej bestämmelserna i lagen om arbetstidens begränsning, vars giltighet utlöper den 31 december 1923, borde inarbetas i lagen om arbetarskydd. I samband med denna åtgärd, som antagligen skulle giva anledning till revision av sistnämnda lag jämväl i andra avseenden, synes lämpligen kunna till förnyat övervägande upptagas härövan berörda lagstiftningsfrågor».

För egen del yttrade sig delegationen sålunda:

»Vad först angår frågan, huruvida det beträffande arbetsförhållandena i vårt land kan anses påkallat att få till stånd någon ytterligare reglering av söndags- eller — som frågeformuläret med något vidsträcktare syftning säger — veckovilan, vill delegationen ej bestrida, att arbetstidskommittén i sitt härövan återgivna yttrande anført vägande skäl mot en dylik åtgärd. Det stora flertalet industri- och byggnadsarbetare, d. v. s. de som gå i dagarbete, åtnjuta redan i regel ledighet från lördags förmiddag till måndags morgon eller omkring 42 timmar. Den enda mer betydande arbetargrupp, som skulle beröras av en lagstiftningsåtgärd i förevarande avseende, utgöres av skiftarbetare i företag med kontinuerlig drift. Genom lagen om arbetstidens begränsning har emellertid arbetstiden för dessa arbetare i stor utsträckning avsevärt förkortats, och sannolikt skulle ett effektivt genomförande av veckovila för dessa arbetare vara förenat med betydande svårigheter.

Vad nu anförts behöver emellertid icke vara avgörande för förevarande frågas besvarande. Det låter nämligen väl tänka sig att, även om en reglering av veckovilan ej kan anses motiverad med hänsyn till våra egna arbetsförhållanden, en sådan reglering med internationell omfattning kan vara förtjänt av stöd

från Sveriges sida. En dylik reglering kunde nämligen vara ägnad att i mer efterblivna stater verksamt främja den sociala utvecklingen och möjligt är även, att densamma skulle medföra praktisk nytta genom undanröjande av vissa företräden i avseende å arbetarnas utnyttjande, som kunna förekomma i med oss konkurrerande länder. Skulle då regleringen ej för våra förhållanden medföra några svårare olägenheter, borde vi tydligtvis medverka till dess realiserande».

Delegationen gav sålunda icke uttryck för någon bestämd mening ifrågan.

Utgående från delegationens här ovan delvis återgivna yttrande ansåg sig dåvarande chefen för socialdepartementet böra intaga en mer deciderad ståndpunkt. I sitt svar till internationella arbetsbyrån på frågecirkuläret i ämnet framhöll han sålunda bl. a., att frågan om veckovila fått sin lösning genom lagstiftningen om arbetstidens begränsning. Sistberörda reform, som i många fall genomförts något hastigt, hade för övrigt onekligen medfört mycket stora rubbningar i det industriella livet, och dessa rubbningar borde helst övervinnas, innan industrien utsattes för nya prövningar genom ytterligare restriktioner. Med hänsyn till de svårigheter, som i olika länder mött genomförandet av Washingtonkonventionen angående arbetstidens begränsning, synes det, som om en revision av denna konvention förr eller senare måste företagas. I samband härmed skulle det möjligen vara lämpligt att upptaga frågan om internationell reglering av veckovilan.

I och med internationella arbetskonferensens antagande av föreliggande konventionsförslag kan tydligtvis det av dåvarande socialministern ifrågasatta tillvägagångssättet för frågans vidare behandling icke längre komma under övervägande.

Det nu föreliggande konventionsförslaget innebär i jämförelse med de bestämmelser, som under förarbetena för konventionen ifrågasattes från arbetsbyråns sida, betydande lindringar. Särskilt är att märka, att de förut föreslagna undantagsbestämmelserna, vilka, såsom från svensk sida påpekats, icke gärna kunde förväntas motsvara alla olika behov av eftergift, blivit ersatta med allmängiltigt bemyndigande för de särskilda staterna att medgiva undantag.

Ehuru nu berörda förhållande talar till förmån för ratificering, kan delegationen å andra sidan icke undgå att känna sig tveksam inför en lagstiftningsåtgärd, som enligt delegationens uppfattning icke är av något starkare praktiskt-socialt behov påkallad utan vars vidtagande väsentligen skulle motiveras av internationella hänsyn. Härtill kommer, att industrien, som ju alltid i någon mån skulle finna sig besvärad av en lagstiftning om veckovila, sedan förra våren, då delegationen förra gången uttalade sig i ämnet, kommit i ett ännu mer betryckt läge. Nämnas kan måhända även, att en dylik lagstiftning, såsom motsvarande utländska lagar i regel utvisa, sannolikt skulle bli ganska komplicerad och mindre tilltalande, då den i alldeles övervägande mån komme att bestå av undantagsbestämmelser.

Med hänsyn till vad sålunda anförts anser delegationen sig icke kunna f. n. förorda ratificering av förevarande konvention. Emellertid synes det delegationen icke vara uteslutet, att man, såsom arbetstidskommittén i dess ovan refererade uttalanden ifrågasatt, skulle kunna ha anledning att vid den förestående revisionen av arbetarskyddslagen se till, huruvida ej veckovilan för industriens arbetare skulle kunna i lagstiftningsväg bättre säkerställas.

Herrar Thorberg och Johansson ha förklarat sig icke kunna biträda dele-

gationens nu angivna beslut, då enligt deras mening delegationen bort hemställa om konventionens ratificering.

XIII. *Rekommendation angående tillämpningen av veckovila i handelsföretag.*

Genom lagen den 30 maj 1919 om begränsning av tiden för idkande av handel och viss annan rörelse, vilken lag med relativt obetydliga möjligheter till avvikelser förbjuder öppethållande av handelsbod och idkande annorstädes av handel från kl. 7 e. m. å dag före sön- och helgdag till kl. 8 f. m. å dag efter sådan dag, synes det med förevarande rekommendation avsedda ändamål vara väl tillgodosett. Rekommendationen torde sålunda icke böra giva anledning till några särskilda åtgärder.

XIV. *Förslag till konvention angående minimiålder för eldare och kollämpare ombord å fartyg.*

I sitt yttrande rörande internationella arbetsbyråns frågeformulär i ämnet påpekade delegationen bl. a., att för eldare å fartyg f. n. gällde en åldersgräns av 16 år samt att de s. k. skeppstjänstkommitterade i sitt den 21 maj 1920 avgivna förslag till bemanningsförordning för vissa fall höjt åldersgränsen för eldare till 18, resp. 19 år och för kollämpare föreslagit en minimiålder av 17, resp. 18 år.

Delegationens yttrande utmynnade i följande uttalande:

»Enligt delegationens mening torde, då de arbeten, varom här är fråga, med hänsyn till såväl graden av ansträngning som beskaffenhet i övrigt i regel lära vara mindre lämpade för minderåriga, den här ifrågasatta reformen få anses ha goda skäl för sig från hygienisk synpunkt. Då vidare den i konventionsförslaget föreslagna minimiåldern ej skulle medföra någon mer ingripande förändring av de faktiska förhållandena, synes det delegationen, att Sverige lämpligen skulle kunna jakande besvara den framställda frågan rörande minimiålder för eldare och kollämpare.»

Från detta uttalande anmälde herr von Sydow, under åberopande av kommerskollegii avstyrkande yttrande i ärendet, avvikande mening.

Dåvarande socialministern följde i sitt svar å arbetsbyråns frågeformulär i huvudsak delegationens mening, men påfordrade möjlighet till undantag för fartyg i mer inskränkt fart.

Beträffande det föreliggande konventionsförslaget har från kommerskollegii sida gjorts gällande, att det icke vore tillrädligt att på internationell väg söka framtinga en åldersbegränsning för eldarne, så länge det icke ansetts erforderligt för Sveriges vidkommande på lagstiftningsväg härutinnan gå längre än i den nya sjömanslagen stadgas. Skeppstjänstkommitterade, vilkas förslag blivit i yttrandet åberopat, hade till och med ansett, att för vissa fartyg i viss fart en lägre minimiålder än 18 år skulle kunna medgivas. Från kollegii sida anmärktes tillika, att uttrycket sjöfart till havs, som förekommer även i fråga XV, icke innebar någon bestämd avgränsning för de grenar av sjöfarten, för vilka åldersbegränsningen skulle bliva gällande.

Under påpekande, att konventionsförslagets tillämpning är begränsad till sjöfart till havs och att förslaget innehåller vissa undantagsbestämmelser, anser sig delegationen böra vidhålla sin ovan återgivna mening i frågan, och får delegationen alltså förorda ratificering av konventionen.

Från delegationens nu angivna beslut ha herrar von Sydow och Wijkander, som ansågo ratificering ej böra tillstyrkas, anmält avvikande mening.

XV. Förslag till konvention angående obligatorisk läkarundersökning av barn och unga personer, som användas till arbete ombord å fartyg.

Delegationen framhöll i sitt yttrande rörande arbetsbyråns frågecirklar i ämnet, att kravet på läkarundersökning såsom förutsättning för minderårigas anställning i skeppstjänst måste anses redan vara i stor utsträckning tillgodosett genom bestämmelser i 70 § sjölagen, § 13 förordningen angående sjömanshusen i riket samt sjöfolks på- och avmönstring m. m. jämte förordningar av den 31 december 1917 och 14 augusti 1918 angående läkarintyg för sjöfolk. Enligt delegationens mening hade även på grund av nu berörda bestämmelser ungefär 75 % av hela den å svenska fartyg anställda besättningsstyrkan undergått läkarbesiktning.

At sin uppfattning i frågan gav delegationen följande uttryck:

»Såvitt delegationen kan döma, torde det få anses tyda på en brist i vår lagstiftning, att minderåriga kunna vinna anställning å icke mönstringspliktiga fartyg utan läkarundersökning. Även om de kortare resorna och skeppstjänstens beskaffenhet å detta slags fartyg måhända ej giva samma skäl för läkarundersökning, som när det gäller anställning å fartyg, vilka äro skyldiga föra mönstrad besättning, kan det dock vara fråga om anställning, som håller den minderåriga avlägsnad från hemorten och målsmans tillsyn och omvårdnad under långa tider. Arbetet kan även vara krävande och torde levnadsförhållandena, synnerligast i avseende å bostaden, väl oftast vara sämre å de icke mönstringspliktiga fartygen än de som äro underkastade sådan skyldighet. Framhållas må, att här är fråga om minderåriga vid vilkas sysselsättande man enligt numera allmänt godtagen uppfattning är pliktig att i hygieniskt avseende anlägga särskilt stränga synpunkter. Erinras må i sådant avseende om arbetarskyddslagens bestämmelser rörande läkarundersökning såsom förutsättning för minderårigas användande till arbete inom den fabriksmässiga industrien. En viss begränsning eller möjlighet till undantag i avseende å ifrågavarande skyldighet, så att densamma ej skulle behöva omfatta t. ex. lokal ångslupstrafik, o. d., torde emellertid vara önskvärd.

Beträffande den senare frågepunkten, om periodiskt förnyad läkarundersökning, kan först erinras om föreskriften att vid anställning i oceanfart läkarbetyget ej får vara över sex månader gammalt. Med den rörlighet, som utmärker sjömännen i deras anställningsförhållanden, torde denna föreskrift i avsevärd mån leda till periodisk läkarundersökning. Vidare må påpekas anordningen med årlig läkarbesiktning av de minderåriga, som sysselsättas inom den fabriksmässiga industrien.»

Herr von Sydow förklarade sig dela den av kommerskollegium uttryckta meningen, att det för Sveriges del f. n. ej vore erforderligt att vidtaga ytterligare lagstiftningsåtgärder i förevarande avseende.

I dåvarande socialministerns svar å frågeformuläret påpekades bl. a. behovet av möjlighet till undantag för fartyg i mer inskränkt fart, fiske etc.

I fråga om det nu förevarande konventionsförslaget har från kommerskollegii sida framhållits, att genom § 35 i förordningen den 13 juli 1911 angående sjömäns på- och avmönstring m. m. trygghet redan syntes ha vunnits, att sjöman, även minderårig sådan, vid den första anställningen innehar erforderlig hälsa och tillräckliga kroppskrafter för den sjöfart, varom här vore fråga. Att ytterligare

utsträcka kravet på läkarundersökning av de minderåriga vore icke motiverat, i varje fall icke förr än det bleve klarlagt, huruvida den anställda skulle själv bekosta undersökningen eller, huruvida, i motsatt fall, medel kunde av det allmänna lämnas till bestridandet av de erforderliga kostnaderna.

Konventionsförslagets bestämmelser äro i likhet med näst föregående förslags begränsade till att gälla fartyg, som nyttjas i sjöfart till havs (navigation maritime). Då fiske enligt allmänna språkbruket icke torde behöva inbegripas under sjöfart och sjöfart till havs ej lär avse inomskärs- eller kustfart samt konventionsförslaget dessutom medgiver vissa undantag, har delegationen icke funnit anledning frångå sin förut uttryckta mening i frågan, utan får delegationen tillstyrka ratificering jämväl av denna konvention.

Mot nu angivna beslut ha herrar von Sydow och Wijkander anmält reservation under förklaring, att de ej kunde förorda ratificering.

I några av ovan avhandlade rekommendationer hemställdes om viss rapporteringsverksamhet. Delegationen, som icke i sina yttranden berört nu åsyftade punkter, bör måhända framhålla, att delegationen, då den avstyrkt åtgärder med anledning av en rekommendation, icke därmed velat frånråda tillmötesgående av de önsknigar om rapportering, varåt eventuellt i rekommendationen givits uttryck och som kanske kunna vara ägnade att giva upphov åt värdefulla upplysningar.

Bil. B.

Originaltexterna till de å Genève-konferensen antagna konventionsförslagen och rekommendationerna.

Recommandation concernant les moyens de prévention contre le chômage dans l'agriculture. **Recommendation concerning the prevention of unemployment in agriculture.**

La conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 25 octobre 1921 en sa troisième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives aux moyens de prévenir le chômage dans l'agriculture, question comprise dans le troisième point de l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation, adopte la Recommandation ci-après, à soumettre à l'examen des Membres de l'Organisation internationale du Travail, en vue de lui faire porter effet sous forme de loi nationale ou autrement, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

I.

La Conférence générale de l'Organisation internationale de Travail,

Considérant que, dans leurs principes, le Projet de Convention et les Recommandations concernant le chômage adoptés à Washington s'appliquent aux travailleurs agricoles, et re-

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Third Session on 25 October 1921, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the prevention of unemployment in agriculture, which is included in the third item of the agenda of the Session, and

Having decided that these proposals shall take the form of a recommendation, adopts the following Recommendation to be submitted to the Members of the International Labour Organisation for consideration with a view to effect being given to it by national legislation or otherwise, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

I.

The General Conference of the International Labour Organisation,

Considering that the Draft Convention and Recommendations concerning unemployment adopted at Washington are in principle applicable to agricultural workers, and recognising

connaissant le caractère particulier du chômage dans l'agriculture,

Recommande que chaque Membre de l'Organisation internationale du Travail envisage les mesures, conformes aux conditions économiques et agricoles du pays, pour prévenir ou pour diminuer le chômage parmi les travailleurs agricoles, et qu'il examine spécialement à ce point de vue l'opportunité:

1. d'adopter des méthodes techniques modernes en vue de la culture des terres qui ne sont pas actuellement cultivées ou ne le sont que partiellement, mais qui pourraient, par de tels moyens, être rendues propres à assurer une production convenable;

2. d'encourager l'adoption des systèmes améliorés de culture en vue d'une exploitation plus intensive de la terre;

3. de développer la colonisation intérieure;

4. de faciliter, par des moyens de transport appropriés, l'accès des travailleurs agricoles en chômage à des travaux ayant un caractère temporaire;

5. de développer les industries et les travaux supplémentaires susceptibles d'occuper les travailleurs agricoles qui souffrent du chômage saisonnier, mais en prenant des mesures pour s'assurer que ces travaux seront effectués dans des conditions équitables;

6. de prendre des mesures en vue d'encourager la formation de coopératives d'ouvriers agricoles pour le travail de la terre et pour l'achat ou l'affermage des terrains et de prendre, dans ce but, des mesures pour étendre le crédit agricole, surtout en faveur des associations coopératives agricoles des travailleurs de la terre qui auront pour but de gérer les exploitations agricoles.

II.

La Conférence générale recommande que chaque Membre de l'Organisation internationale du Travail adresse au Bureau international du Travail un rapport périodique sur les mesures prises pour donner suite à la Recommandation ci-dessus.

the special character of unemployment in agriculture,

Recommends that each Member of the International Labour Organisation should consider measures for the prevention of or providing against unemployment amongst agricultural workers suitable to the economic and agricultural conditions of its country, and that it should examine particularly from this point of view the advisability:

(1) of adopting modern technical methods to bring into cultivation land which is at present not worked or only partially developed, but which could by such means be made to yield an adequate return;

(2) of encouraging the adoption of improved systems of cultivation and the more intensive use of the land;

(3) of providing facilities for settlement on the land;

(4) of taking steps to render work of a temporary nature accessible to unemployed agricultural workers by means of the provision of transport facilities;

(5) of developing industries and supplementary forms of employment which would provide occupation for agricultural workers who suffer from seasonal unemployment, provided that steps be taken to ensure that such work is carried on under equitable conditions;

(6) of taking steps to encourage the creation of agricultural workers' co-operative societies for the working and purchase or renting of land; and of taking steps to this end to increase agricultural credit especially in favour of co-operative agricultural associations of land workers established for the purpose of agricultural production.

II.

The General Conference recommends that each Member of the International Labour Organisation furnish the International Labour Office with a periodical report dealing with the steps taken to give effect to the above Recommendation.

Recommandation concernant la protection, avant et après l'accouchement, des femmes employées dans l'agriculture.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 25 octobre 1921, en sa troisième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la protection avant et après l'accouchement des femmes salariées employées dans l'agriculture, question comprise dans le troisième point de l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation,

adopte la Recommandation ci-après, à soumettre à l'examen des Membres de l'Organisation internationale du Travail, en vue de lui faire porter effet sous forme de loi nationale ou autrement, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail recommande:

Que chaque Membre de l'Organisation internationale du Travail prenne des mesures pour assurer aux femmes salariées employées dans les entreprises agricoles une protection avant et après l'accouchement, semblable à la protection accordée par le Projet de Convention adopté par la Conférence internationale du Travail de Washington aux femmes employées dans l'industrie et le commerce; et que ces mesures comportent le droit à une période d'absence avant et après l'accouchement et à une indemnité pendant la même période, soit à l'aide des fonds publics, soit par le moyen d'un système d'assurance.

Recommendation concerning the protection, before and after childbirth, of women wage-earners in agriculture.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Third Session on 25 October 1921, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the protection before and after childbirth of women wage-earners in agriculture, which is included in the third item of the agenda of the Session, and

Having decided that these proposals shall take the form of a recommendation,

adopts the following Recommendation, to be submitted to the Members of the International Labour Organisation for consideration with a view to effect being given to it by national legislation or otherwise, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

The General Conference of the International Labour Organisation recommends:

That each Member of the International Labour Organisation take measures to ensure to women wage-earners employed in agricultural undertakings protection before and after childbirth similar to that provided by the Draft Convention adopted by the International Labour Conference at Washington for women employed in industry and commerce, and that such measures should include the right to a period of absence from work before and after childbirth and to a grant of benefit during the said period, provided either out of public funds or by means of a system of insurance.

Recommandation concernant le travail de nuit des femmes dans l'agriculture.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 25 octobre 1921, en sa troisième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives au travail de nuit des femmes dans l'agriculture, question comprise dans le troisième point de l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation,

adopte la Recommandation ci-après, à soumettre à l'examen des Membres de l'Organisation internationale du Travail, en vue de lui faire porter effet sous forme de loi nationale ou autrement, conformément aux dispositions de la Part XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail recommande:

Que chaque Membre de l'Organisation internationale du Travail prenne des mesures en vue de réglementer le travail de nuit des femmes salariées employées dans les entreprises agricoles, de manière à leur assurer une période de repos conforme aux exigences de leur constitution physique et ne comprenant pas moins de neuf heures, si possible consécutives.

Projet de convention concernant l'âge d'admission des enfants au travail dans l'agriculture.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du

Recommendation concerning night work of women in agriculture.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Third Session on 25 October 1921, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the night work of women in agriculture, which is included in the third item of the agenda of the Session, and

Having decided that these proposals shall take the form of a recommendation,

adopts the following Recommendation, to be submitted to the Members of the International Labour Organisation for consideration with a view to effect being given to it by national legislation or otherwise, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

The International Conference of the International Labour Organisation recommends:

That each Member of the International Labour Organisation take steps to regulate the employment of women wage-earners in agricultural undertakings during the night in such a way as to ensure to them a period of rest compatible with their physical necessities and consisting of not less than nine hours, which shall, when possible, be consecutive.

Draft convention concerning the age for admission of children to employment in agriculture.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International La-

Travail et s'y étant réunie le 25 octobre 1921, en sa troisième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'emploi des enfants dans l'agriculture pendant les heures d'école obligatoires, question comprise dans le troisième point de l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

adopte le Projet de Convention ci-après à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

Article 1.

Les enfants de moins de quatorze ans ne pourront être employés ou travailler dans les entreprises agricoles publiques ou privées ou dans leurs dépendances, qu'en dehors des heures fixées pour l'enseignement scolaire, et ce travail, s'il a lieu, doit être tel qu'il ne puisse nuire à leur assiduité à l'école.

Article 2.

Dans un but de formation professionnelle pratique, les périodes et les heures d'enseignement pourront être réglées de manière à permettre d'employer les enfants à des travaux agricoles légers et, en particulier, à des travaux légers de moisson. Toutefois, le total annuel de la période de fréquentation scolaire ne pourra être réduit à moins de huit mois.

Article 3.

Les dispositions de l'article 1 ne s'appliqueront pas aux travaux effectués par les enfants dans les écoles techniques pourvu que ces travaux soient approuvés et contrôlés par l'autorité publique.

Article 4.

Les ratifications officielles de la présente Convention dans les conditions prévues à la

bour Office, and having met in its Third Session on 25 October 1921, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the employment of children in agriculture during compulsory school hours, which is included in the third item of the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a draft international convention,

adopts the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Article 1.

Children under the age of fourteen years may not be employed or work in any public or private agricultural undertaking, or in any branch thereof, save outside the hours fixed for school attendance. If they are employed outside the hours of school attendance, the employment shall not be such as to prejudice their attendance at school.

Article 2.

For purposes of practical vocational instruction the periods and the hours of school attendance may be so arranged as to permit the employment of children on light agricultural work and in particular on light work connected with the harvest, provided that such employment shall not reduce the total annual period of school attendance to less than eight months.

Article 3.

The provisions of Article 1 shall not apply to work done by children in technical schools, provided that such work is approved and supervised by public authority.

Article 4.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of

Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 5.

La présente Convention entrera en vigueur dès que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées par le Secrétaire général.

Elle ne liera que les Membres dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Par la suite, cette Convention entrera en vigueur pour chaque Membre à la date où sa ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 6.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

Article 7.

Sous réserve des dispositions de l'article 5, tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer les dispositions des articles 1, 2 et 3 au plus tard le 1er janvier 1924 et à prendre telles mesures que seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 8.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à ces colonies, possessions et protectorats, conformément aux dispositions de l'article 421 du Traité de Versailles et des articles correspondants des autres Traités de Paix.

Article 9.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer à l'expiration d'une

the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace, shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 5.

This Convention shall come into force at the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered by the Secretary-General.

It shall be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the Secretariat.

Thereafter, the Convention shall come into force for any Member at the date on which its ratification has been registered with the Secretariat.

Article 6.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat, the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 7.

Subject to the provisions of Article 5, each Member which ratifies this Convention agrees to bring the provisions of Articles 1, 2 and 3 into operation not later than 1 January 1924 and to take such action as may be necessary to make these provisions effective.

Article 8.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention engages to apply it to its colonies, possessions and protectorates, in accordance with the provisions of Article 421 of the Treaty of Versailles and of the corresponding Articles of the other Treaties of Peace.

Article 9.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of

période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistré au Secrétariat.

Article 10.

Le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra, au moins une fois tous les dix ans, présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la révision ou de la modification de la dite Convention.

Article 11.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Recommandation concernant le travail de nuit des enfants et des jeunes gens dans l'agriculture.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 25 octobre 1921, en sa troisième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives au travail de nuit des enfants et des jeunes gens dans l'agriculture, question comprise dans le troisième point de l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation,

adopte la Recommandation ci-après, à soumettre à l'examen des Membres de l'Organisation internationale du Travail, en vue de lui faire porter effet sous forme de loi nationale ou autrement, conformément aux dispositions de

ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Article 10.

At least once in ten years, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision or modification.

Article 11.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

Recommendation concerning night work of children and young persons in agriculture.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Third Session on 25 October 1921, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the employment of children and young persons in agriculture during the night, which is included in the third item of the agenda of the Session, and

Having decided that these proposals shall take the form of a recommendation,

adopts the following Recommendation, to be submitted to the Members of the International Labour Organisation for consideration with a view to effect being given to it by national legislation or otherwise, in accordance with the

la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail recommande:

I.

Que chaque Membre de l'Organisation internationale du Travail prenne des mesures en vue de réglementer le travail de nuit des enfants âgés de moins de quatorze ans dans les entreprises agricoles, de manière à leur assurer une période de repos conforme aux exigences de leur constitution physique, et ne comprenant pas moins de dix heures consécutives.

II.

Que chaque Membre de l'Organisation internationale du Travail prenne des mesures en vue de réglementer le travail de nuit dans les entreprises agricoles des jeunes gens de quatorze à dix-huit ans, de manière à leur assurer une période de repos conforme aux exigences de leur constitution physique et ne comprenant pas moins de neuf heures consécutives.

Recommandation concernant le développement de l'enseignement technique agricole.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 25 octobre 1921, en sa troisième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives au développement de l'enseignement technique agricole, question comprise dans le quatrième point de l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation,

provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

The General Conference of the International Labour Organisation recommends:

I.

That each Member of the International Labour Organisation take steps to regulate the employment of children under the age of fourteen years in agricultural undertakings during the night, in such a way as to ensure to them a period of rest compatible with their physical necessities and consisting of not less than ten consecutive hours.

II.

That each Member of the International Labour Organisation take steps to regulate the employment of young persons between the ages of fourteen and eighteen years in agricultural undertakings during the night, in such a way as to ensure to them a period of rest compatible with their physical necessities and consisting of not less than nine consecutive hours.

Recommendation concerning the development of technical agricultural education.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Third Session on 25 October 1921, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the development of technical agricultural education, which is included in the fourth item of the agenda of the Session, and

Having decided that these proposals shall take the form of a recommendation,

adopte la Recommandation ci-après, à soumettre à l'examen des Membres de l'Organisation internationale du Travail, en vue de lui faire porter effet sous forme de loi nationale ou autrement, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail recommande:

Que chaque Membre de l'Organisation internationale du Travail s'efforce de développer l'enseignement professionnel agricole et de mettre en particulier les salariés agricoles en mesure de bénéficier de cet enseignement dans les mêmes conditions que toutes autres personnes employées dans l'agriculture.

Que chaque Membre de l'Organisation internationale du Travail envoie au Bureau international du Travail un rapport périodique, contenant des renseignements aussi complets que possible sur l'application des lois, sur les dépenses faites et sur les initiatives prises en faveur du développement de l'enseignement professionnel agricole.

Recommandation concernant le logement et le couchage des travailleurs agricoles.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 25 octobre 1921, en sa troisième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives au logement et au couchage des travailleurs agricoles, question comprise dans le quatrième point de l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation,

adopte la Recommandation ci-après, à soumettre à l'examen des Membres de l'Organisa-

adopts the following Recommendation, to be submitted to the Members of the International Labour Organisation for consideration with a view to effect being given to it by national legislation or otherwise, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

The General Conference of the International Labour Organisation recommends:

That each Member of the International Labour Organisation endeavour to develop vocational agricultural education and in particular to make such education available to agricultural wage-earners on the same conditions as to other persons engaged in agriculture.

That each Member of the International Labour Organisation send a report to the International Labour Office at regular intervals containing as full information as possible as to the administration of the laws, the sums expended, and the measures taken in order to develop vocational agricultural education.

Recommendation concerning living-in conditions of agricultural workers.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office and having met in its Third Session on 25 October 1921, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the living-in conditions of agricultural workers, which is included in the fourth item of the agenda of the Session, and

Having decided that these proposals shall take the form of a recommendation,

adopts the following Recommendation, to be submitted to the Members of the International

tion internationale du Travail, en vue de lui faire porter effet sous forme de loi nationale ou autrement, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail recommande:

I.

Que chaque Membre de l'Organisation internationale du Travail réglemente, s'il ne l'a déjà fait, par voie législative ou autre, les conditions de logement et de couchage des ouvriers agricoles en tenant compte des conditions spéciales, climatiques ou autres, affectant le travail agricole du pays et après consultation des organisations patronales et ouvrières intéressées, si de telles organisations existent.

II.

Qu'une telle réglementation s'applique à tous locaux fournis par des employeurs aux travailleurs qu'ils occupent, que ceux-ci soient logés isolément, en groupe ou avec leur famille, soit dans la maison des employeurs, soit dans des bâtiments mis à leur disposition par les employeurs.

III.

Qu'une telle réglementation contienne les dispositions suivantes:

a) A moins que les conditions climatiques ne rendent le chauffage inutile, les logements destinés aux familles ouvrières, aux groupes d'ouvriers et aux ouvriers isolés devront contenir des pièces pouvant être chauffées.

b) Les locaux destinés au logement de groupes d'ouvriers, devront être pourvus d'un lit pour chacun des occupants et être aménagés et situés de manière à permettre aux ouvriers de prendre des soins de propreté. Des locaux distincts seront prévus pour le logement des personnes de chaque sexe. Dans les locaux occupés par des familles, des dispositions appropriées seront prises en ce qui concerne les enfants.

Labour Organisation for consideration with a view to effect being given to it by national legislation or otherwise, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

The General Conference of the International Labour Organisation recommends:

I.

That each Member of the International Labour Organisation, which has not already done so, take statutory or other measures to regulate the living-in conditions of agricultural workers with due regard to the special climatic or other conditions affecting agricultural work in its country, and after consultation with the employers' and workers' organisations concerned, if such organisation exist.

II.

That such measures shall apply to all accommodation provided by employers for housing their workers either individually, or in groups, or with their families, whether the accommodation is provided in the houses of such employers or in buildings placed by them at the workers' disposal.

III.

That such measures shall contain the following provisions:

(a) Unless climatic conditions render heating superfluous, the accommodation intended for workers' families, groups of workers, or individual workers, should contain rooms which can be heated.

(b) Accommodation intended for groups of workers shall provide a separate bed for each worker, shall afford facilities for ensuring personal cleanliness, and shall provide for the separation of the sexes. In the case of families, adequate provision shall be made for the children.

c) Les étables, écuries et hangars ne pourront être utilisés comme locaux pour le couchage des ouvriers.

(c) Stables, cowhouses and open sheds should not be used for sleeping quarters.

IV.

Que chaque Membre de l'Organisation internationale du Travail prenne des mesures pour assurer l'application des dispositions d'une telle réglementation.

IV.

That each Member of the International Labour Organisation take steps to ensure the observance of such measures.

Projet de convention concernant les droits d'association et de coalition des travailleurs agricoles.

Draft convention concerning the rights of association and combination of agricultural workers.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 25 octobre 1921, en sa troisième session,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Third Session on 25 October 1921, and

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives aux droits d'association et de coalition des travailleurs agricoles, question comprise dans le quatrième point de l'ordre du jour de la session, et

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard of the rights of association and combination of agricultural workers, which is included in the fourth item of the agenda of the Session, and

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

Having determined that these proposals shall take the form of a draft international convention,

adopte le Projet de Convention ci-après, à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

adopts the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Article 1.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail ratifiant la présente Convention s'engage à assurer à toutes les personnes occupées dans l'agriculture les mêmes droits d'association et de coalition qu'aux travailleurs de l'industrie, et à abroger toute disposition législative ou autre ayant pour effet de restreindre ces droits à l'égard des travailleurs agricoles.

Article 1.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to secure to all those engaged in agriculture the same rights of association and combination as to industrial workers, and to repeal any statutory or other provisions restricting such rights in the case of those engaged in agriculture.

Article 2.

Les ratifications officielles de la présente Convention, dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix, seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 3.

La présente Convention entrera en vigueur dès que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées par le Secrétaire général.

Elle ne liera que les Membres dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Par la suite, cette Convention entrera en vigueur pour chaque Membre à la date où sa ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 4.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiqués par tous autres Membres de l'Organisation.

Article 5.

Sous réserve des dispositions de l'article 3, tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer les dispositions de l'article 1 aus plus tard le 1er janvier 1924, et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 6.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à ses colonies, possessions et protectorats conformément aux dispositions de l'article 421 du Traité de Versailles et des articles correspondants des autres Traités de Paix.

Article 2.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace, shall be communicated to the Secretary General of the League of Nations for registration.

Article 3.

This Convention shall come into force at the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered by the Secretary-General.

It shall then be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the Secretariat.

Thereafter, the Convention shall come into force for any Member at the date on which its ratification has been registered with the Secretariat.

Article 4.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 5.

Subject to the provisions of Article 3, each Member which ratifies this Convention agrees to bring the provisions of Article 1 into operation not later than 1 January 1924, and to take such action as may be necessary to make these provisions effective.

Article 6.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention engages to apply it to its colonies, possessions and protectorates in accordance with the provisions of Article 421 of the Treaty of Versailles and of the corresponding Articles of the other Treaties of Peace.

Article 7.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 8.

Le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra, au moins une fois tous les dix ans, présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la revision ou de la modification de la dite Convention.

Article 9.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Projet de convention concernant la réparation des accidents du travail dans l'agriculture,

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 25 octobre 1921, en sa troisième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la protection des travailleurs agricoles contre les accidents, question comprise dans le quatrième point de l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

adopte le Projet de Convention ci-après à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail, conformément aux

Article 7.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Article 8.

At least once in ten years, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision or modification.

Article 9.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

Draft convention concerning workmen's compensation in agriculture.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Third Session on 25 October 1921, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the protection of agricultural workers against accident, which is included in the fourth item of the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a draft international convention,

adopts the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with

dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

Article 1.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail ratifiant la présente convention s'engage à étendre à tous les salariés agricoles le bénéfice des lois et règlements ayant pour objet d'indemniser les victimes d'accidents survenus par le fait du travail ou à l'occasion du travail.

Article 2.

Les ratifications officielles de la présente Convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix, seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 3.

La présente Convention entrera en vigueur dès que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées par le Secrétaire général.

Elle ne liera que les Membres dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Par la suite, cette Convention entrera en vigueur pour chaque Membre à la date où sa ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 4.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tout les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Article 1.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to extend to all agricultural wage-earners its laws and regulations which provide for the compensation of workers for personal injury by accident arising out of or in the course of their employment.

Article 2.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 3.

This Convention shall come into force at the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered by the Secretary-General.

It shall then be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the Secretariat.

Thereafter, the Convention shall come into force for any Member at the date on which its ratification has been registered with the Secretariat.

Article 4.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat, the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 5.

Sous réserve des dispositions de l'article 3, tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer les dispositions de l'article 1, au plus tard le 1er janvier 1924, et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 6.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à ses colonies, possessions et protectorats, conformément aux dispositions de l'article 421 du Traité de Versailles et des articles correspondantes des autres Traités de Paix.

Article 7.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 8.

Le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra, au moins une fois tous les dix ans, présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la revision ou de la modification de ladite Convention.

Article 9.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Recommandation concernant les assurances sociales dans l'agriculture.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Article 5.

Subject to the provisions of Article 3, each Member which ratifies this Convention agrees to bring the provisions of Article 1 into operation not later than 1 January 1924, and to take such action as may be necessary to make these provisions effective.

Article 6.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention engages to apply it to its colonies, possessions and protectorates in accordance with the provisions of Article 421 of the Treaty of Versailles and of the corresponding Articles of the other Treaties of Peace.

Article 7.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Article 8.

At least once in ten years, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision or modification.

Article 9.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

Recommendation concerning social insurance in agriculture.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail et s'y étant réunie le 25 octobre 1921, en sa troisième session,

Après avoir décidé d'adopter une proposition relative à la protection des travailleurs agricoles contre la maladie, l'invalidité et la vieillesse, question comprise dans le quatrième point de l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que cette proposition prendrait la forme d'une recommandation,

adopte la Recommandation ci-après, à soumettre à l'examen des Membres de l'Organisation internationale du Travail, en vue de lui faire porter effet sous forme de loi nationale, ou autrement, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail recommande:

Que chaque Membre de l'Organisation internationale du Travail étende aux salariés de l'agriculture le bénéfice de ses lois et règlements instituant des systèmes d'assurances contre la maladie, l'invalidité, la vieillesse et autres risques sociaux analogues, dans des conditions équivalentes à celles qui sont faites aux travailleurs de l'industrie et du commerce.

Projet de convention concernant l'emploi de la céruse dans la peinture.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail et s'y étant réunie le 25 octobre 1921, en sa troisième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'interdiction de l'emploi de la céruse dans la peinture, question formant le sixième point de l'ordre du jour de la session, et

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Third Session on 25 October 1921, and

Having decided upon the adoption of a proposal with regard to the protection of agricultural workers against sickness, invalidity and old age, which is included in the fourth item of the agenda of the Session, and

Having decided that this proposal shall take the form of a recommendation,

adopts the following Recommendation, to be submitted to the Members of the International Labour Organisation for consideration with a view to effect being given to it by national legislation or otherwise, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

The General Conference of the International Labour Organisation recommends:

That each Member of the International Labour Organisation extend its laws and regulations establishing systems of insurance against sickness, invalidity, old age and other similar social risks to agricultural wage-earners on conditions equivalent to those prevailing in the case of workers in industrial and commercial occupations.

Draft convention concerning the use of white lead in painting.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Third Session on 25 October 1921, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the prohibition of the use of white lead in painting, which is the sixth item of the agenda of the Session, and

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

adopte le Projet de Convention ci-après à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

Article 1.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à interdire, sous réserve des dérogations prévues à l'article 2, l'emploi de la céruse, du sulfate de plomb et de tous produits contenant ces pigments dans les travaux de peinture intérieure des bâtiments, à l'exception des gares de chemins de fer et des établissements industriels dans lesquels l'emploi de la céruse, du sulfate de plomb et de tous produits contenant ces pigments est déclaré nécessaire par les autorités compétentes, après consultation des organisations patronales et ouvrières.

L'emploi de pigments blancs contenant au maximum 2 % de plomb, exprimé en plomb, métal, reste néanmoins autorisé.

Article 2.

Les dispositions de l'article 1er ne seront applicables, ni à la peinture décorative, ni aux travaux de filage et de rechampissage.

Chaque Gouvernement déterminera la ligne de démarcation entre les différents genres de peinture et réglera l'emploi de la céruse, du sulfate de plomb et de tous produits contenant ces pigments en vue de ces travaux, conformément aux dispositions des articles 5, 6 et 7 de la présente Convention.

Article 3.

Il est interdit d'employer les jeunes gens de moins de dix-huit ans et les femmes aux travaux de peinture industrielle comportant l'usage de la céruse, du sulfate de plomb et de tous produits contenant ces pigments.

Having determined that these proposals shall take the form of a draft international convention.

adopts the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Article 1.

Each Member of the International Labour Organisation ratifying the present Convention undertakes to prohibit, with the exceptions provided for in Article 2, the use of white lead and sulphate of lead and of all products containing these pigments, in the internal painting of buildings, except where the use of white lead or sulphate of lead or products containing these pigments is considered necessary for railway stations or industrial establishments by the competent authority after consultation with the employers' and workers' organisations concerned.

It shall nevertheless be permissible to use white pigments containing a maximum of 2 per cent. of lead expressed in terms of metallic lead.

Article 2.

The provisions of Article 1 shall not apply to artistic painting or fine lining.

The Governments shall define the limits of such forms of painting, and shall regulate the use of white lead, sulphate of lead, and all products containing these pigments, for these purposes in conformity with the provisions of Articles 5, 6 and 7 of the present Convention.

Article 3.

The employment of males under eighteen years of age and of all females shall be prohibited in any painting work of an industrial character involving the use of white lead or sulphate of lead or other products containing these pigments.

Les autorités compétentes ont le droit, après consultation des organisations patronales et ouvrières, de permettre que les apprentis de la peinture soient employés pour leur éducation professionnelle aux travaux interdits au paragraphe précédent.

Article 4.

Les interdictions prévues aux articles 1 et 3 entreront en vigueur six ans après la date de clôture de la troisième session de la Conférence internationale du Travail

Article 5.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail ratifiant la présente Convention s'engage à réglementer, sur la base des principes suivants, l'emploi de la céruse, du sulfate de plomb et de tous produits contenant ces pigments dans les travaux pour lesquels cet emploi n'est pas interdit:

- I. *a)* La céruse, le sulfate de plomb ou les produits contenant ces pigments ne peuvent être manipulés dans les travaux de peinture que sous forme de pâte ou de peinture prête à l'emploi.
- b)* Des mesures seront prises pour écarter le danger provenant de l'application de la peinture par pulvérisation.
- c)* Des mesures seront prises, toutes les fois que cela sera possible, en vue d'écarter le danger des poussières provoquées par le ponçage et le grattage à sec.
- II. *a)* Des dispositions seront prises afin que les ouvriers peintres puissent prendre tous soins de propreté nécessaires au cours et à l'issue du travail.
- b)* Des vêtements de travail devront être portés par les ouvriers peintres pendant toute la durée du travail.
- c)* Des dispositions appropriées seront prévues pour éviter que les vêtements quittés pendant le travail soient souillés par les matériaux employés pour la peinture.
- III. *a)* Les cas de saturnisme et les cas présumés de saturnisme feront l'objet d'une

The competent authorities shall have power, after consulting the employers' and workers' organisations concerned, to permit the employment of painters' apprentices in the work prohibited by the preceding paragraph, with a view to their education in their trade.

Article 4.

The prohibitions prescribed in Articles 1 and 3 shall come into force six years from the date of the closure of the Third Session of the International Labour Conference.

Article 5.

Each Member of the International Labour Organisation ratifying the present Convention undertakes to regulate the use of white lead, sulphate of lead and of all products containing these pigments, in operations for which their use is not prohibited, on the following principles:

- I. *(a)* White lead, sulphate of lead, or products containing these pigments shall not be used in painting operations except in the form of paste or of paint ready for use.
- (b)* Measures shall be taken in order to prevent danger arising from the application of paint in the form of spray.
- (c)* Measures shall be taken, wherever practicable, to prevent danger arising from dust caused by dry rubbing down and scraping.
- II. *(a)* Adequate facilities shall be provided to enable working painters to wash during and on cessation of work.
- (b)* Overalls shall be worn by working painters during the whole of the working period.
- (c)* Suitable arrangements shall be made to prevent clothing put off during working hours being soiled by painting material.
- III. *(a)* Cases of lead poisoning and of suspected lead poisoning shall be notified,

déclaration et d'une vérification médicale ultérieure par un médecin désigné par l'autorité compétente.

b) L'autorité compétente pourra exiger un examen médical des travailleurs lorsqu'elle l'estimera nécessaire.

IV. Des instructions relatives aux précautions spéciales d'hygiène concernant leur profession seront distribuées aux ouvriers peintres.

Article 6.

En vue d'assurer le respect de la réglementation prévue aux articles précédents, l'autorité compétente prendra toutes mesures qu'elles jugera nécessaires, après avoir consulté les organisations patronales et ouvrières intéressées.

Article 7.

Des statistiques relatives au saturnisme chez les ouvriers peintres seront établies:

a) Pour la morbidité, au moyen de la déclaration et de la vérification de tous les cas de saturnisme.

b) Pour la mortalité, suivant une méthode approuvée par le service officiel de statistique dans chaque pays.

Article 8.

Les ratifications officielles de la présente Convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 9.

La présente Convention entrera en vigueur dès que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées par le Secrétaire général.

Elle ne liera que les Membres dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Par la suite cette Convention entrera en vigueur pour chaque Membre à la date où

and shall be subsequently verified by a medical man appointed by the competent authority.

(b) The competent authority may require, when necessary, a medical examination of workers.

IV. Instructions with regard to the special hygienic precautions to be taken in the painting trade shall be distributed to working painters.

Article 6.

The competent authority shall take such steps as it considers necessary to ensure the observance of the regulations prescribed by virtue of the foregoing Articles, after consultation with the employers' and workers' organisations concerned.

Article 7.

Statistics with regard to lead poisoning among working painters shall be obtained:

(a) As to morbidity — by notification and certification of all cases of lead poisoning.

(b) As to mortality — by a method approved by the official statistical authority in each country.

Article 8.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace, shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 9.

This Convention shall come into force at the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered by the Secretary-General.

It shall be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the Secretariat.

Thereafter, the Convention shall come into force for any Member at the date on which

sa ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 10.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

Article 11.

Tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer les dispositions des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6 et 7 au plus tard le 1er janvier 1924 et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 12.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à ses colonies, possessions et protectorats, conformément aux dispositions de l'article 421 du Traité de Versailles et des articles correspondants des autres Traités de Paix.

Article 13.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 14.

Le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra, au moins une fois tous les dix ans, présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu

its ratification has been registered with the Secretariat.

Article 10.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat, the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 11.

Each Member which ratifies this Convention agrees to bring the provisions of Articles 1, 2, 3, 4, 5, 6 and 7 into operation not later than 1 January 1924 and to take such action as may be necessary to make these provisions effective.

Article 12.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention engages to apply it to its colonies, possessions and protectorates in accordance with the provisions of Article 421 of the Treaty of Versailles and of the corresponding Articles of the other Treaties of Peace.

Article 13.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Article 14.

At least once in ten years the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda

d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la revision ou de la modification de la dite Convention.

Article 15.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Projet de convention concernant l'application du repos hebdomadaire dans les établissements industriels.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail et s'y étant réunie le 25 octobre 1921, en sa troisième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives au repos hebdomadaire dans l'industrie, question comprise dans le septième point de l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

adopte le Projet de Convention ci-après à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

Article 1.

Pour l'application de la présente Convention, seront considérés comme «établissements industriels»:

a) Les mines, carrières et industries extractives de toute nature;

b) Les industries dans lesquelles des produits sont manufacturés, modifiés, nettoyés, réparés, décorés, achevés, préparés pour la vente, ou dans lesquelles les matières subissent une transformation, y compris la construction

of the Conference the question of its revision or modification.

Article 15.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

Draft convention concerning the application of the weekly rest in industrial undertakings.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Third Session on 25 October 1921, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the weekly rest day in industrial employment, which is included in the seventh item of the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a draft international convention,

adopts the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Article 1.

For the purpose of this Convention, the term "industrial undertakings" includes:

(a) Mines, quarries, and other works for the extraction of minerals from the earth.

(b) Industries in which articles are manufactured, altered, cleaned, repaired, ornamented, finished, adapted for sale, broken up or demolished, or in which materials are transformed; including shipbuilding and the genera-

des navires, les industries de démolition de matériel, ainsi que la production, la transformation et la transmission de la force motrice en général et de l'électricité;

c) La construction, la reconstruction, l'entretien, la réparation, la modification ou la démolition de tous bâtiments et édifices, chemins de fer, tramways, ports, docks, jetées, canaux, installations pour la navigation intérieure, routes, tunnels, ponts, viaducs, égouts collecteurs, égouts ordinaires, puits, installations téléphoniques ou télégraphiques, installations électriques, usines à gaz, distribution d'eau, ou autres travaux de construction, ainsi que les travaux de préparation et de fondation précédant les travaux ci-dessus;

d) Le transport de personnes ou de marchandises par route, voie ferrée ou voie d'eau intérieure y compris la manutention des marchandises dans les docks, quais, wharfs et entrepôts, à l'exception du transport à la main.

L'énumération ci-dessus est faite sous réserve des exceptions spéciales d'ordre national prévues dans la convention de Washington tendant à limiter à huit heures par jour et à quarante-huit heures par semaine le nombre des heures de travail dans les établissements industriels, dans la mesure où ces exceptions sont applicables à la présente Convention.

En sus de l'énumération qui précède, s'il est reconnu nécessaire, chaque Membre pourra déterminer la ligne de démarcation entre l'industrie d'une part, le commerce et l'agriculture d'autre part.

Article 2.

Tout le personnel occupé dans tout établissement industriel, public ou privé, ou dans ses dépendances, devra, sous réserve des exceptions prévues dans les articles ci-après, jouir au cours de chaque période de sept jours, d'un repos comprenant au minimum vingt-quatre heures consécutives.

Ce repos sera accordé autant que possible en même temps à tout le personnel de chaque établissement.

Il coïncidera, autant que possible, avec les

tion, transformation and transmission of electricity or motive power of any kind.

(c) Construction, reconstruction, maintenance, repair, alteration, or demolition of any building, railway, tramway, harbour, dock, pier, canal, inland waterway, road, tunnel, bridge, viaduct, sewer, drain, well, telegraphic or telephonic installation, electrical undertaking, gas work, waterwork, or other work of construction, as well as the preparation for or laying the foundations of any such work or structure.

(d) Transport of passengers or goods by road, rail, or inland waterway, including the handling of goods at docks, quays, wharves or warehouses, but excluding transport by hand.

This definition shall be subject to the special national exceptions contained in the Washington Convention limiting the hours of work in industrial undertakings to eight in the day and forty-eight in the week, so far as such exceptions are applicable to the present Convention.

Where necessary, in addition to the above enumeration, each Member may define the line of division which separates industry from commerce and agriculture.

Article 2.

The whole of the staff employed in any industrial undertaking, public or private, or in any branch thereof shall, except as otherwise provided for by the following Articles, enjoy in every period of seven days a period of rest comprising at least twentyfour consecutive hours.

This period of rest shall, wherever possible, be granted simultaneously to the whole of the staff of each undertaking.

It shall, wherever possible, be fixed so as to

jours consacrés par la tradition ou les usages du pays ou de la région.

Article 3.

Chaque Membre pourra excepter de l'application des dispositions de l'article 2 les personnes occupées dans les établissements industriels dans lesquels sont seuls employés les membres d'une même famille.

Article 4.

Chaque Membre peut autoriser des exceptions totales ou partielles (y compris des suspensions et des diminutions de repos) aux dispositions de l'article 2, en tenant compte spécialement de toutes considérations économiques et humanitaires appropriées et après consultation des associations qualifiées des employeurs et des ouvriers, là où il en existe.

Cette consultation ne sera pas nécessaire dans le cas d'exceptions qui auront été déjà accordées par application de la législation en vigueur.

Article 5.

Chaque Membre devra autant que possible établir des dispositions prévoyant des périodes de repos en compensation des suspensions ou des diminutions accordées en vertu de l'article 4, sauf dans les cas où les accords ou les usages locaux auront déjà prévu de tels repos.

Article 6.

Chaque Membre établira une liste des exceptions accordées conformément aux articles 3 et 4 de la présente Convention et la communiquera au Bureau international du Travail. Chaque Membre communiquera ensuite, tous les deux ans, toutes les modifications qu'il aura apportées à cette liste.

Le Bureau international du Travail présentera un rapport à ce sujet à la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail.

Article 7.

En vue de faciliter l'application des dispositions de la présente Convention, chaque patron, directeur ou gérant sera soumis aux obligations ci-après:

coincide with the days already established by the traditions or customs of the country or district.

Article 3.

Each Member may except from the application of the provisions of Article 2 persons employed in industrial undertakings in which only the members of one single family are employed.

Article 4.

Each Member may authorise total or partial exceptions (including suspensions or diminutions) from the provisions of Article 2, special regard being had to all proper humanitarian and economic considerations and after consultation with responsible associations of employers and workers, wherever such exist.

Such consultation shall not be necessary in the case of exceptions which have already been made under existing legislation.

Article 5.

Each Member shall make, as far as possible, provision for compensatory periods of rest for the suspensions or diminutions made in virtue of Article 4, except in cases where agreements or customs already provide for such periods.

Article 6.

Each Member will draw up a list of the exceptions made under Articles 3 and 4 of this Convention and will communicate it to the International Labour Office, and thereafter in every second year any modifications of this list which shall have been made.

The International Labour Office will present a report on this subject to the General Conference of the International Labour Organisation.

Article 7.

In order to facilitate the application of the provisions of this Convention, each employer, director, or manager, shall be obliged:

a) faire connaître, dans le cas où le repos hebdomadaire est donné collectivement à l'ensemble du personnel, les jours et heures de repos collectif au moyen d'affiches apposées d'une manière apparente dans l'établissement ou en tout autre lieu convenable ou selon tout autre mode approuvé par le Gouvernement;

b) faire connaître, lorsque le repos n'est pas donné collectivement à l'ensemble du personnel, au moyen d'un registre dressé selon le mode approuvé par la législation du pays ou par un règlement de l'autorité compétente, les ouvriers ou employés soumis à un régime particulier de repos et indiquer ce régime.

Article 8.

Les ratifications officielles de la présente Convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 9.

La présente Convention entrera en vigueur dès que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées par le Secrétaire général.

Elle ne liera que les Membres dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Par la suite, cette Convention entrera en vigueur pour chaque Membre à la date où sa ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 10.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

(a) Where the weekly rest is given to the whole of the staff collectively, to make known such days and hours of collective rest by means of notices posted conspicuously in the establishment or any other convenient place, or in any other manner approved by the Government.

(b) Where the rest period is not granted to the whole of the staff collectively, to make known, by means of a roster drawn up in accordance with the method approved by the legislation of the country, or by a regulation of the competent authority, the workers or employers subject to a special system of rest, and to indicate that system.

Article 8.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace, shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 9.

This Convention shall come into force at the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered by the Secretary-General.

It shall be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the Secretariat.

Thereafter, the Convention shall come into force for any Member at the date on which its ratification has been registered with the Secretariat.

Article 10.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat, the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 11.

Tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer les dispositions des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, et 7 au plus tard le 1er janvier 1924 et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 12.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Convention s'engage à l'appliquer à ses colonies, possessions et protectorats, conformément aux dispositions de l'article 421 du Traité de Versailles et des articles correspondants des autres Traités de Paix.

Article 13.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 14.

Le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra, au moins une fois tous les dix ans, présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la revision ou de la modification de la dite Convention.

Article 15.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Recommandation concernant l'application du repos hebdomadaire dans les établissements commerciaux.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Article 11.

Each Member which ratifies this Convention agrees to bring the provisions of Articles 1, 2, 3, 4, 5, 6 and 7 into operation not later than 1 January 1924 and to take such action as may be necessary to make these provisions effective.

Article 12.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention engages to apply it to its colonies, possessions and protectorates, in accordance with the provisions of Article 421 of the Treaty of Versailles and of the corresponding Articles of the other Treaties of Peace.

Article 13.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Article 14.

At least once in ten years, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision or modification.

Article 15.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

Recommendation concerning the application of the weekly rest in commercial establishments.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 25 octobre 1921, en sa troisième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives au repos hebdomadaire dans le commerce, question comprise dans le septième point de l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une recommandation,

adopte la Recommandation ci-après, à soumettre à l'examen des Membres de l'Organisation internationale du Travail, en vue de lui faire porter effet sous forme de loi nationale ou autrement, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

La Conférence générale recommande:

I.

Que chaque Membre de l'Organisation internationale du Travail prenne des mesures pour que, dans tous les établissements commerciaux publics ou privés ou dans leurs dépendances, le personnel puisse, sous réserve des exceptions prévues au paragraphe suivant, jouir au cours de chaque période de sept jours d'un repos comprenant au minimum vingt-quatre heures consécutives.

La Conférence recommande que ce repos soit, autant que possible, accordé en même temps à tout le personnel de chaque établissement et fixé aux jours consacrés par la tradition ou les usages du pays ou de la région.

II.

Que chaque Membre prenne toutes dispositions utiles en vue de l'application de la présente Recommandation, et notamment en vue de définir les exceptions qu'il pourra juger nécessaires.

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office and having met in its Third Session on 25 October 1921, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the weekly rest day in commercial employment, which is included in the seventh item of the agenda of the Session, and

Having decided that these proposals shall take the form of a recommendation,

adopts the following Recommendation, to be submitted to the Members of the International Labour Organisation for consideration with a view to effect being given to it by national legislation or otherwise, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

The General Conference recommends:

I.

That each Member of the International Labour Organisation take measures to provide that the whole of the staff employed in any commercial establishment, public or private, or in any branch thereof, except as otherwise provided for by the following paragraphs, should enjoy in every period of seven days a period of rest comprising at least twenty-four consecutive hours.

It is further recommended that this period of rest should, wherever possible, be granted simultaneously to the whole of the staff of each establishment, and that it should, wherever possible, be fixed so as to coincide with the days already established by the traditions or customs of the country or district.

II.

That each Member take the steps necessary to secure the application of this Recommendation and to define any exceptions which the Member may consider to be necessary.

Le cas échéant, la Conférence recommande que chaque Membre dresse une liste des exceptions qu'il aura recounues nécessaires.

If exceptions are found necessary, it is recommended that the Member should draw up a list of such exceptions.

III.

Que chaque Membre communique au Bureau international du Travail la liste des exceptions accordées en vertu du paragraphe II, et, par la suite, tous les deux ans, toutes modifications qu'il apporterait à cette liste, afin que le Bureau international du Travail présente un rapport à ce sujet à la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail.

III.

That each Member should communicate to the International Labour Office the list of the exceptions made in pursuance of paragraph II, and thereafter every two years any modifications of this list which it shall have made, in order that the International Labour Office may present a report thereon to the International Labour Conference.

Projet de convention fixant l'âge minimum d'admission des jeunes gens au travail en qualité de soutiers ou chauffeurs.

Draft convention fixing the minimum age for the admission of young persons to employment as trimmers or stokers.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail et s'y étant réunie le 25 octobre 1921, en sa troisième session,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Third Session on 25 October 1921, and

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'interdiction de l'emploi de toute personne âgée de moins de 18 ans au travail des soutes et des chaufferies, question comprise dans le huitième point de l'ordre du jour de la session, et

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the prohibition of the employment of any person under the age of 18 years as trimmer or stoker, which is included in the eighth item of the agenda of the Session, and

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

Having determined that these proposals shall take the form of a draft international convention,

adopte le Projet de Convention ci-après à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

adopts the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Article 1.

Pour l'application de la présente Convention, le terme «navires» doit être entendu de

Article 1.

For the purpose of this Convention, the term «vessel» includes all ships and boats, of

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 1 saml. 160 häft. (Nr 198.) 10

tous les bateaux, navires ou bâtiments quels qu'ils soient, de propriété publique ou privée, effectuant une navigation maritime, à l'exclusion des navires de guerre.

Article 2.

Les jeunes gens de moins de dix-huit ans ne peuvent être employés au travail à bord des navires en qualité de soutiers ou chauffeurs.

Article 3.

Les dispositions de l'article 2 ne s'appliqueront pas:

a) au travail des jeunes gens sur les bateaux-écoles à condition que ce travail soit approuvé et surveillé par l'autorité publique;

b) au travail sur les navires dont le moyen de propulsion principal est autre que la vapeur;

c) au travail des jeunes gens de seize ans ou moins dont l'aptitude physique aura été reconnue par un examen médical et qui seront employés sur les navires effectuant leur navigation exclusivement sur les côtes de l'Inde ou sur les côtes du Japon, sous réserve des règlements à intervenir après consultation avec les organisations les plus représentatives des employeurs et des travailleurs de ces pays.

Article 4.

Au cas où il serait nécessaire d'embaucher un chauffeur ou un soutier dans un port où il ne serait pas possible de trouver de travailleurs de cette catégorie âgés de dix-huit ans au moins, l'emploi pourra être occupé par des jeunes gens âgés de moins de dix-huit ans et de plus de seize ans, mais dans ce cas deux de ces jeunes gens devront être embauchés à la place du chauffeur ou soutier nécessaire.

Article 5.

Dans le but de permettre le contrôle de l'application des dispositions de la présente Convention, tout capitaine ou patron devra tenir un registre d'inscription ou un rôle d'équipage mentionnant toutes les personnes de moins de dix-huit ans employées à bord, avec l'indication de la date de leur naissance.

any nature whatsoever, engaged in maritime navigation, whether publicly or privately owned; it excludes ships of war.

Article 2.

Young persons under the age of eighteen years shall not be employed or work on vessels as trimmers or stokers.

Article 3.

The provisions of Article 2 shall not apply:

(a) to work done by young persons on school-ships or training-ships, provided that such work is approved and supervised by public authority;

(b) to the employment of young persons on vessels mainly propelled by other means than steam;

(c) to young persons of not less than sixteen years of age, who, if found physically fit after medical examination, may be employed as trimmers or stokers on vessels exclusively engaged in the coastal trade of India and of Japan, subject to regulations made after consultation with the most representative organisations of employers and workers in those countries.

Article 4.

When a trimmer or stoker is required in a port where young persons of less than eighteen years of age only are available, such young persons may be employed and in that case it shall be necessary to engage two young persons in place of the trimmer or stoker required. Such young persons shall be at least sixteen years of age.

Article 5.

In order to facilitate the enforcement of the provisions of this Convention, every shipmaster shall be required to keep a register of all persons under the age of eighteen years employed on board his vessel, or a list of them in the articles of agreement, and of the dates of their births.

Article 6.

Les contrats d'engagement d'équipage contiendront un résumé des dispositions de la présente Convention.

Article 7.

Les ratifications officielles de la présente Convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 8.

La présente Convention entrera en vigueur dès que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées par le Secrétaire général.

Elle ne liera que les Membres dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Par la suite, cette Convention entrera en vigueur pour chaque Membre à la date où sa ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 9.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

Article 10.

Sous réserve des dispositions de l'Article 8, tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer les dispositions des articles 1, 2, 3, 4, 5 et 6, au plus tard le 1er janvier 1924 et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 11.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Conven-

Article 6.

Articles of agreement shall contain a brief summary of the provisions of this Convention.

Article 7.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 8.

This Convention shall come into force at the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered by the Secretary-General.

It shall be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the Secretariat.

Thereafter, the Convention shall come into force for any Member at the date on which its ratification has been registered with the Secretariat.

Article 9.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat, the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 10.

Subject to the provisions of Article 8, each Member which ratifies this Convention agrees to bring the provisions of Articles 1, 2, 3, 4, 5 and 6 into operation not later than 1 January 1924 and to take such action as may be necessary to make these provisions effective.

Article 11.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention en-

tion s'engage à appliquer à ses colonies, possessions et protectorats, conformément aux dispositions de l'article 421 du Traité de Versailles et des articles correspondants des autres Traités de Paix.

Article 12.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 13.

Le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra, au moins une fois tous les dix ans, présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la revision ou de la modification de la dite Convention.

Article 14.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

Projet de convention concernant l'examen médical obligatoire des enfants et des jeunes gens employés a bord des bateaux.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail et s'y étant réunie le 25 octobre 1921, eu sa troisième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à la visite médicale obligatoire des enfants et des jeunes gens

gages to apply it to its colonies, possessions and protectorates, in accordance with the provisions of Article 421 of the Treaty of Versailles and of the corresponding Articles of the other Treaties of Peace.

Article 12.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Article 13.

At least once in ten years, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision or modification.

Article 14.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

Draft convention concerning the compulsory medical examination of children and young persons employed at sea.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Third Session on 25 October 1921, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the compulsory medical examination of children

employés à bord des bateaux, question comprise dans le huitième point de l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

adopte le Projet de Convention ci-après, a ratifié par les Membres de l'Organisation internationale du Travail, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

Article 1.

Pour l'application de la présente Convention, le terme « navire » doit être entendu de tous les bateaux, navires ou bâtiments quels qu'ils soient, de propriété publique ou privée, effectuant une navigation maritime à l'exclusion des navires de guerre.

Article 2.

A l'exception des navires sur lesquels ne sont occupés que les membres d'une même famille, les enfants et jeunes gens de moins de dix-huit ans ne pourront être employés à bord que sur présentation d'un certificat médical attestant leur aptitude à ce travail et signé par un médecin approuvé par l'autorité compétente.

Article 3.

L'emploi de ces enfants ou jeunes gens au travail maritime ne pourra être continué que moyennant renouvellement de l'examen médical à des intervalles ne dépassant pas une année, et présentation, après chaque nouvel examen, d'un certificat médical attestant l'aptitude au travail maritime. Toutefois, si le terme du certificat est atteint au cours d'un voyage, il sera prorogé jusqu'à la fin du voyage.

Article 4.

Dans les cas d'urgence, l'autorité compétente pourra admettre un jeune homme âgé de moins de dix-huit ans à embarquer sans avoir été soumis aux examens prévus aux articles 2 et 3 de la présente Convention, à la condition

and young persons employed at sea, which is included in the eighth item of the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a draft international convention,

adopts the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Article 1.

For the purpose of this Convention, the term »vessel» includes all ships and boats, of any nature whatsoever, engaged in maritime navigation, whether publicly or privately owned; it excludes ships of war.

Article 2.

The employment of any child or young person under eighteen years of age on any vessel, other than vessels upon which only members of the same family are employed, shall be conditional on the production of a medical certificate attesting fitness for such work, signed by a doctor who shall be approved by the competent authority.

Article 3.

The continued employment at sea of any such child or young person shall be subject to the repetition of such medical examination at intervals of not more than one year, and the production, after each such examination, of a further medical certificate attesting fitness for such work. Should a medical certificate expire in the course of a voyage, it shall remain in force until the end of the said voyage.

Article 4.

In urgent cases, the competent authority may allow a young person below the age of eighteen years to embark without having undergone the examination provided for in Articles 2 and 3 of this Convention, always pro-

toutefois que cet examen soit passé au premier port où le bâtiment toucherait ultérieurement.

Article 5.

Les ratifications officielles de la présente Convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix, seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 6.

La présente Convention entrera en vigueur dès que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées par le Secrétaire général.

Elle ne liera que les Membres dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Par la suite, cette Convention entrera en vigueur pour chaque Membre à la date où sa ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Article 7.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

Article 8.

Sous réserve des dispositions de l'article 6, tout Membre qui ratifie la présente Convention s'engage à appliquer les dispositions des articles 1, 2, 3 et 4, au plus tard le 1 janvier 1924 et à prendre telles mesures qui seront nécessaires pour rendre effectives ces dispositions.

Article 9.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente Conven-

tion shall be undergone at the first port at which the vessel calls.

Article 5.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace, shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 6.

This Convention shall come into force at the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered by the Secretary-General.

It shall be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the Secretariat.

Thereafter, the Convention shall come into force for any Member at the date on which its ratification has been registered with the Secretariat.

Article 7.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat, the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 8.

Subject to the provisions of Article 6, each Member which ratifies this Convention agrees to bring the provisions of Articles 1, 2, 3 and 4 into operation not later than 1 January 1924 and to take such action as may be necessary to make these provisions effective.

Article 9.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention en-

tion s'engage à l'appliquer à ses colonies, possessions et protectorats, conformément aux dispositions de l'article 421 du Traité de Versailles et des articles correspondants des autres Traités da Paix.

Article 10.

Tout Membre ayant ratifié la présente Convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la Convention par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée au Secrétariat.

Article 11.

Le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra, au moins une fois tous les dix ans, présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente Convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de la revision ou de la modification de la dite Convention.

Article 12.

Les textes français et anglais de la présente Convention feront foi l'un et l'autre.

gages to apply it to its colonies, possessions and protectorates, in accordance with the provisions of Article 421 of the Treaty of Versailles and of the corresponding Articles of the other Treaties of Peace.

Article 10.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Article 11.

At least once in ten years, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision or modification.

Article 12.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.